

המאושרים

1
בט

בואו יחד נצעד אל תוך
עולמם של המאושרים
מכל רחבי הארץ
אשר יחד הרכיבו פסיפס
מדהים שאסור לפספס!

הגילויים. האמירות.

התמונות. האור. האושר. העוצמות....

צועדים פנימה!

בלב הומה רגשות אנו מביעים את
ברכותינו ותודותינו לאיש היקר
והנבון, החם לכל דבר שבקדושה.

הרב פנחס ראובן הי"ו

אשר בזכותו, וביושר לבבו, זכתה
יצירה נפלאה זו לצאת לאור עולם
ברכותינו שיזכה לברכות ושפע רב,
ויראה רק ברכה והצלחה,
ויזכה לכל טוב וטוב.

חוברת לסוכות

ביחר עילית

מודיעין עילית

בית שמש

ויזניץ

יוזמה והפקה: ארגון אשרינו ביתר

הפקת כנסי המאשרים: ר' צ. פריזנד, ר' מ. הלר, ר' ד. וויס, ר' מ.י. כהן צילום: ארי קופרשטוק
שכתוב ועריכה: ד. פאר, א. שטיין עריכה לשונית: מ. קרייטמן הגהה: ר' י. חבה, ר' ד. הלפנד
עיצוב וגרפיקה: א. קנר, ר. שטיין גיוס משאבים: ר' א. שטרנפלד סיוע טכני ולוגיסטיקה: ר' מ.י. קאהן

דבר המאשרים

מהפכת המאשרים הולכת ותופסת תאוצה. בזה אחר זה התכנסו מאות מאשרים מרחבי הערים השונות: אנשי עסקים, שכירים ובעלי עמדות מפתח, וכולם מביעים את האושר על כך שהם זוכים לעמוד מול הפיתוי ולא להחזיק סמארטפון מכל סוג שהוא.

אל מול הניסיונות לייאש כי ממש חייבים, ועוד מעט וכולם קונים, ניצבים אותם מאשרים אשר מייצגים עוד רבים וטובים, ומכריזים כי הם שמחים וגאים להישאר נקיים וכשרים. שום דבר נוצץ מבחוץ ככל שיהיה, לא שווה להחליף בו את חיי העולם שנטע ד' בתוכנו. בפרט כאשר גם חיי השעה הרבה יותר שמחים, רגועים ומאשרים, מבלי המכשירים הפסולים.

כל אחד מהזווית שלו ומהניסיון שלו, מעניק מבט חי וחד על ההתמודדויות, על התובנות, על הסייעתא דשמיא המופלאה, על ההערכה לעומדים על המשמר, על החיזוקים שבדרך ועל החיים שהשתנו, כאשר הכל יחד משתלב במעגל מדהים ומרומם של אבוקות של אורה המסתובבים בינינו ומאירים עולמות עליונים ותחתונים.

בחברת המיוחדת שלפניכם, בחרנו להציג כמה מן המאשרים' על קצה המזלג ממגוון ערים ומגזרים, מתוך תקווה שהדבר יביא לתועלת ויהיה חיזוק לכולנו בהתמודדות מול הניסיון הגדול של דורנו.

יש לעם ישראל במה להתגאות. בואו נצא למסע המופלא בעולמם של המאשרים, נתחזק ביחד, נתעלה, נתרום ונברך יחד. ברוך שהחיינו וקיימנו לזמן הזה.

ארגון אשרינו

הרב צורי עוזרי הי"ו "אקסוס" - רשת חנויות יבוא ומכירת בגדים, ומאפיית קריספי מודיעין עילית

לא כסף וזוג אמצעים לא שווים את הסיכון שבדבר!

שעושים דרך המכשיר בכמה דקות. ושלא נדבר על השליטה בפעילות השוטפת של העסק, שכל אדם היה רוצה לעקוב בצורה תמידית, ולקבל התראות על הזמנות או תמונות של מוצרים חדשים לבקרים, או הערות, הן של עובדים והן של ספקים בצורה יומיומית.

וזה רק על קצה המזלג. כך שלכאורה, ואומר זאת בציניות, הייתי צריך כבר לתרץ לעצמי מספר רב של פעמים: הנה הגעתי למדרגה הזו שאני כבר יכול לומר "צורכי פרנסה"...

אז אם לכאורה הדבר נראה כמפתח ונצרך מאוד, בעצם נשאלת השאלה: למה לא? אבל כשאני עוצר לרגע ומתבונן במבט אל מעבר לכל התועלת שיש בנוחות הזו, אני רואה מה הם הנזקים שיכולים להתפתח מהחזקת מכשיר כזה. גם אם נדמה שאנחנו גדולים, חזקים ויציבים, ויכולים להשתמש במכשיר, אך לכולנו יש בבית או בסביבה משפחה עם ילדים אשר אנו להם לסמל ודוגמה. כאשר הילד רואה את צורתו של המכשיר הזה בידינו, יהיה המכשיר אשר יהיה, קודם כל מתקבעת אצלו ההבנה, שאין בעיה להחזיק כזה מכשיר. לעולם לא נוכל לדעת האם להם גם יהיו את אותם כוחות, ואילו מכשירים יהיו להם, ולכן אני מבין שכל הנוחות הזו איננו שווה לי.

ובפרט, שסקרנותם של הילדים היא עצומה, מבלי שיש להם יכולת להבין את גודל הסכנה הטמונה

ברוך ה', מלבד זה שאני זוכה לשבת בכלל במהלך כל היום, הרי שבבעלותי מספר עסקים, כגון: חנות אקסוס של פריטי הלבשה וכן מאפיית קריספי.

במסגרת חלק מהפעילות בעסק יש את העניין של הייבוא, שלצורך כך אתה צריך לבצע הזמנות מוקדמות. זה כולל מעקב על סוג המוצר, סקירת הכמויות, בדיקת העלות ואז להעריך את היכולת שלך לממן את הסכומים הנ"ל. לשם כך אתה חייב להיות בקשר רציף מול הבנקים, לדאוג

שמערכת ההעברות הבנקאיות הבינלאומית (הסוויפט) תעבוד באופן תקין, כך שהתשלום יגיע בזמן לספקים בחו"ל כל פעם לפי העניין.

ולכן, לכאורה היה מתבקש להיות זמין באופן רציף לכל הפחות באותם זמנים, ובפרט כשלפעמים יש תקלות ושאלות, וצריך אותך זמין בכדי להכריע ולתת תשובות, אבל אני בחרתי בדרך אחרת. אין לי סמארטפון, ברוך ה', אני עובד רק מול המחשב בשעות שלפני הסדר או אחריו, ולפעמים יש הודעות שיכולות לחכות יום יומיים עד שנשלחות.

ואני יכול לומר, כי מעולם לא ראיתי שניזוקתי במשהו בעקבות הבחירה שלי. אדרבה, העולם מתרגל לחיות לפי הסדר יום שלך, כולם מכירים שזה אתה, וזהו זה. הם יודעים שהם יחכו לבין הסדרים ואז יוכלו להתקשר ולשמע מה שהם צריכים.

לא תמיד זה קל. לפעמים צריך לנסוע מחוץ לעיר בשביל לראות כל מיני מוצרים, או לעשות כל מיני תיקונים. ככל הנראה, את חלק מהביצועים האלו, יש

המסר שאני רוצה לומר הוא, שאם אדם מקבל החלטה ברורה וחד משמעית שהוא לא יחזיק סמארטפון, הוא מרוויח בכך שיותר קל לו עם העניין, והוא גם משדר חוזק ועוצמה כלפי הילדים שלו.

עצם זה שאנחנו יושבים כאן ומשדרים עוצמות חיוביות, ומוכיחים עד כמה החיים מאושרים דווקא בלי כל המכשירים המסוכנים האלה, מהווה תועלת אדירה לילדים שלנו. הם מסתכלים עלינו, ולפי החוזק שהם יונקים מאתנו, כך הם יתנהלו בעתיד. וכמה זה חשוב, בפרט כשהטכנולוגיה רק הולכת ומתקדמת כל הזמן.

אסור לנו למצמץ לרגע, שום ניסיון ושום בלבול לא יסיט אותנו מהדרך. הרי כל כך הרבה דברים אנו מקריבים בשביל היהדות בכל תחום ועניין, וזה הבריח התיכון של כל יהודי, אז איך שייך שדווקא כאן מגיעים כל מיני תירוצים של נוחות וכדו' בשביל להכניס את הכלי המסוכן הזה? בואו נישאר חזקים ומאושרים, ונרוויח כולנו, ונגרום לעוד רבים להצטרף לאושר הזה.

בכך. אנו רואים סביבנו מאות ואולי אלפים של נערים ונערות, שלצערנו, נשרו מהדרך, וברור לנו שסיבת הנשירה כמעט של כולם, קשורה בצורה ישירה או עקיפה למכשירים הללו.

ואם כן, כאשר אני יודע שבעקבות המכשיר הזה, אפשר שחלילה יגרם נזק רוחני אפילו רק לילד אחד, לא שווה לי כל הנוחות וכל כסף וזהב שבעולם מול אבדה נצחית כזו, רח"ל.

ולכן, אין לי כלל יצר להחזיק מכשיר כזה, משום שעל זה אמרו חז"ל: "איזהו חכם הרואה את הנולד". דהיינו, שאם אדם מתבונן היום, יש לו את האפשרות כבר עכשיו לראות בצורה ברורה את הנולד מכך.

חינוכם ועתידם של ילדיי ושל הנערים שנמצאים סביבי, הם הדבר שנמצא בראש מעייני, ואיך אעז לסכן את עתידם וחינוכם בשביל נוחות? ובפרט כשאפשר להישאר בלי זה ולהסתדר היטב.

**לסיוע והכוונה במצבי התמודדות והתמכרות
חייגו ל-מרכז הסיוע והתמיכה של "אשרינו"
במס' 02|6524490 שלוחה 5 .**

מרכז ההכונה מופעל ע"י הרב בנימין פינקל שליט"א

הרב ישראל פרוש הי"ו ראש עיריית אלעד

אלעד

לא הוצאתי כל שבוע לא אחת...

יהיה לי ניסיון בכלל, מאחר שאני יודע בנחרצות שזו כרטיס כניסה לגיהנום!

תדעו לכם חד משמעי, אין דבר כזה מכשיר "מסונן" - זה שקר! בצ"ק צ"ק פורצים את הקישורים, ומגיעים לדברים הכי גרועים רח"ל. וביודעי ומכירי קאמינא כאלו שהיו אברכים מסולאים מפז, ומאז שלקחו את המכשיר הזה, פרקו מעצמם כל זיק של יהדות.

ב) אנחנו לא מנהלים את העולם. יש הקב"ה בעולם! לא כל כך מוזר לשמוע על מיליונרים הכי גדולים שבין לילה נהפכו לעניים ואביונים. לאן נעלמה חכמתם הגדולה שהייתה להם עד עכשיו במסחר חובק עולם? אלו הן תזכורות מן השמיים, כי יש מנהיג לבירה!

ובכן, אני רואה סייעתא דשמיא בכמויות אדירות. בדברים שאני לא יכול להסביר לכם, בדברים שבדרך הטבע הייתי חייב סמארטפון כמו אויר לנשימה, כדי לנהל פרויקטים אדירים לטובת כלל ישראל, ועם כל זה יש לי סייעתא דשמיא, במידה שאני לא יכול להאמין בעצמי.

נקודה חשובה שרציתי לדבר עליה: הנה כל גדולי ישראל אמרו על המכשירים האלו דברים נוראים, הרבה יותר ממה שאמרתי כאן. גדולי ישראל חרגו ויצאו מגדרם בקול תקיף ואזהרה חמורה להתרחק מפגע רע זה! קחו לדוגמא את מרן פוסק הדור הרב וואזנער בעל ה"שבט הלוי" צוק"ל ומרן גאון ישראל ר' חיים קנייבסקי צוק"ל, כולם התנבאו בסגנון אחד: שזו סכנה אורבת לכלל ישראל, באופן שעדיין לא היה בעולם! עד שהגדירו את המכשיר כדבר פרוץ שאסור להתייחד איתו.

יש רק בעיה אחת, שיש מהעסקנים מובילי דעת קהל, שיש להם סמארטפון, לכן הם לא מביאים את דעת הרבנים כראוי. אם הייתה לכך פרסומת כמו

האמת היא, שעד לפני 10 שנה היו לי שני מכשירים, אחד כשר, והשני מכשיר עם אינטרנט. ביום חמישי אחד, הילדים היקרים שלי חזרו מהחיידר עם מודעה גדולה "אין כניסה לאייפון". תוך כדי שאני מנסה לעכל את העניין, הם כבר מתחילים לתלות את זה על הסורגים... התחלתי להרגיש לא טוב, ואמרתי לילדים שהשכנים שאינם חרדים לא כל כך מבינים מה רוצים מהם, ולכן טוב שלא לתלות מודעה זו.

בלילה היה לי סיור ביער סביב אלעד, ואחר הסיור מצאתי את עצמי לבד עם קוני. הרגשתי שזו שעת הכושר, והתחלתי לבכות ולבקש מהקב"ה: "אנא ה', עזור לי שלא אכשיל את ילדיי הטהורים. עזור לי להיות מנותק מכל המכשירים, שאוכל לגדל דור ישרים מבורך, חיילים נאמנים לה' ולתורתו". כך המשכתי להתפלל, והרגשתי מיד כי השם שמע תפילתי.

למחרת ביום שישי, רחצתי את ילדיי הקטנים לכבוד שבת, ופתאום נפל המכשיר מכיסי, ועשה טבילה בתוך האמבטיה לכבוד שבת קודש... כמובן שהמכשיר שבק חיים בתוך המים!

ביום ראשון הלכתי לחנות ובקשתי מהמוכר שיעביר את כל המספרים לפלאפון הכשר שהיה לי, ומאז ועד היום הנני נקי מכל מכשול, ברוך ה'!

● מה נותן לכם את הכוח לעמוד חזק בניסיון? שתי תשובות בדבר:

א) אצלי הדבר פשוט ונחרץ: מי שאין לו סמארטפון - מציל עצמו מדינה של גיהנום! וכי יש לי ניסיון לאכול ביום כיפור? כל שכן שאין לי ניסיון לקנות סמארטפון. ברור אצלי מעל כל ספק, שכל מי שיש לו מכשיר זה, אינו ניצול מדינו של גיהנום רח"ל, ואין אפוטרופוס לעבירה רח"ל. גם אם הוא יהיה הבן אדם הכי חשוב בעיר... זה כואב, מצד אחד, אבל מצד שני גורם שלא

המכשיר הזה יש לו כל תאווה עולם הזה, כאשר הם נגישים בהישג יד, ועוד בחינם אין כסף... אז מה יעשה הבן ולא יחטא...

ואחדד יותר: גם אם הוא חושב שהוא חייב סמארטפון לצורך פרנסה, אבל מה הוא עושה עם הסמארטפון שלא בשעת העבודה? אלא מאי, המכשיר הזה הוא **אם כל החטאות**, המכלה כל חלקה טובה!

אנחנו נמצאים בעידן גזירה על הקומה הכשירה. האמת, אני לא מתפלל מה רוצים הרשעים מאתנו. הם לא יכולים לראות איך העולם שלהם נהרס ומתקפל. הם רואים שמפסידים את המשפחה, את הילדים, את החיים. בתת ההכרה שלהם הם לא מסוגלים לראות כיצד אנחנו מתבדלים ומתלכדים בעולם לא להם. הם רוצים שיהיה דין אחד לכולנו: או שנשמור ביחד ונסגור תכנים מסוכנים והרסנים, כדי להציל את הנוער כולו, או שכולנו נלך לאבדון, רח"ל.

הציבור החרדי צריך להבין שאנחנו עומדים לפני מדרון תלול. בשניות עלולים להתגלגל למחוזות שאנחנו לא רוצים להעלות על דל מחשבתינו. אם אנחנו לא נעשה סוף מהמכשירים, אז המכשירים יעשו סוף מאתנו, ה' ירחם!

● **האם לדעתך אפשר להיגמל מההתמכרות?**

בהחלט שכן! כפי שכבר אמרתי, לי בעצמי היה מכשיר כזה, ובחסדי ה' יצאתי מזה. לא נתכחש למציאות הקיימת, זה קשה, ואפילו קשה מאד. אולם כשקולטים את גודל הנזק והאסונות שהסמארטפון מנחית על בעליו, ממילא מקבלים גיעול ומיאוס להחזיק סמארטפון, ובכך יוצאים מזה לתמיד.

● **האם לא עולה מפעם לפעם הרגשה של עליבות ונחיתות?**

הפוך, ויגבה לבו בדרכי השם. אני מתגאה בעובדה שאין לי סמארטפון, ומשדר חוסן פנימי וחזק שאני זוכה לעשות רצון קוני. הן אמת שאין לי במה

שהעסקנים עושים למגביות ושוכרים את צ'רידי וכו', או אז היו כולם יודעים את דעת התורה האמיתית של כל גדולי ישראל בלי יוצא מן הכלל. לדעתי, זו בעיה גדולה שעוד נבכה וניילל על כך.

החכמה לשמוע לדברי חכמים, היא גם כשעסקנים מסוימים מנסים להקפיא את דברי רבותינו. אנחנו אמונים עלי תולע שלא לזוז סנטימטר אחד מהוראת רבותינו גדולי הדור. וכשרואים את רבותינו הקדושים יוצאים חוצץ בביטויים מופלאים ונוראים, צריכים לציית בלי חכמות, ולהתרחק ממכשיר כזה כמטחוו יקשת!

● **אחרים טוענים שהסיפור שלך חריג, כי אתה יכול להסתדר ממקומות אחרים.**

טוב שאתה שואל זאת, כי יש גם האומרים שאני דולה חדשות ממכשירים של שאר עובדי העירייה. אמנם, אני אומר שוב ושוב, זו טעות גדולה. אני לא משתמש עם טלפון של העוזרים שלי, ואני לא דולה מהם שום נייעס וכדו'. הנייעס היחיד שיש לי הוא מעיתון "המבשר". ואותו אני קורא אחרי תפילת שחרית. אומר לכם עוד יותר, בתוך ביתי אני לא מכניס אפילו עיתון זה, זולת המבשר תורני, קהילות, ולבית. וגם זאת בהוראת מרן כ"ק אדמו"ר מרחמסטריווקא שליט"א שהורה לי לא להכניס עיתונים בתוך הבית. בנוסף: תאמינו לי שהיה יותר קל עם סמארטפון אחד מאלף עוזרים...

ואני רוצה להדגיש, שאינני חריג כלל. אדרבא, אינני מתייהר ומתפאר

חס וחלילה, בסך הכול אני יהודי פשוט שרוצה להישאר בתלם - בדרך הסלולה. מי שאינו לוחם להישאר בתלם, מגיע למחוזות אפלים חסרי נוגה ואור... גם אם נניח שהוא בעצמו יכול להישאר חזק, אך הדור הבא שלו, כבר לא עושים סייג, ומה יעשה הבן ולא יחטא?

● **מהי הסיבה שגולשים כל כך מהר למחוזות כה רחוקים? באו לא נתכחש למציאות. בעבר אם אחד רצה לחטא, היה עליו ללבוש שחורים ולהתעטף שחורים וכו', היום הוא יכול לשבת בתוך הרכב שלו, ובתוך**

”
**תאמינו לי
שהיה יותר
קל עם
סמארטפון
אחד מאלף
עוזרים...**

מאחרים שיש להם סמארטפון. הם גם יודעים שהם לא טורחים פחות ממני בגלל שיש להם סמארטפון, אבל היצר מגרה ואינו מרפה...

ג) יש לדעת שזו הערובה היחידה להקים בית נאמן בישראל. להיות איש כשר באמת, בר לבב, עם טהרה פנימית ואמיתית. לדאבוני, אני רואה יומיום איך המכשיר הזה הורס את מיתרי הלב היהודי. כלל ישראל אורג ורוקם את הלב להקב"ה, והמכשיר הזה מפרק את הנימים הקדושים האלו.

זה גם נוגע לבני הבית. אני בעצמי מכיר אברכים שקנו סמארטפון "מוגן", וזאת למורת רוחן של בני ביתם החשובות. לא עבר זמן רב, והאישה אמרה לעצמה: למה נגרע? ובעוה"ר היא כבר קונה בלתי מוגן... היא לא מבינה את חוסר המשמעות בין מכשיר "עם חותמת" או "בלי חותמת". ואני כבר לא מדבר על הדמעות הבלתי פוסקות והלב השותת עבור חורבן הילדים. אלו דמעות של כאב עוקץ, כחיצי גיבור שנונים, ה' ירחם.

רק כך ממשיכים דור ישרים מבורך. סמארטפון הוא מוצר שהורס את הילדים. כולנו עמלים כדי להמשיך את מסורת הדורות, "ואת עמלינו - אלו הבנים". ביום שהאבא מקבל טלפון מהמלמד בחיידר כי הבן שלו לא בדיוק הולך בתלם, הוא פשוט אוכל את עצמו. הוא מוכן להשקיע כמה שרק יבקשו ממנו, כדי להחזיר את הבן שלו אל פסי הרכבת. אולם, לפעמים זה כבר מאוחר, ואת החשבון הזה צריכים לעשות לפני שקונים את הסמארטפון.

סמוך לבי ובטוח בה', כי בסייעתא דשמיא, הילדים שלי לא יהיה להם כל כך ניסיון לקנות סמארטפון. הם יודעים על אביהם שהיה לו את כל התירוצים בעולם להתיר לעצמו, ועם כל זה, התנזר וסלד בתיעוב מהמכשיר הזה. ואני אומר תמיד לילדים שלי: "הן אמת שאתם רואים אנשים חשובים, שיש להם סמארטפון. אבל, וכאן אני מדגיש להם את האבל הגדול: אבל, אנחנו אין לנו! והאושר הזה שאנחנו אין לנו, הוא שווה המון המון..."

לסיכום אני חושב: לא צריכים שום כוח מיוחד כדי להימנע מסמארטפון. מי שלא רוצה לשרוף את החיים שלו, מתרחק 'מצ"ט שיערי היתר' של הסמארטפון.

להתגאות, כי בסך הכול אני עושה את מה שפסקו כל הרבנים בנחרצות חד וחלק, אבל משום מה, לא כולם שומעים בקולם...

אני מרחם על אנשים שיש להם סמארטפון, כאלו בושות... מגיעים לפגישה חשובה שהמתינו לה זמן רב, או לדוגמא נפגשים עם בני משפחה בשמחה משפחתית או סתם בערב משפחתי, אבל בפועל הם לא נמצאים שם. הם שקועים במכשיר, ומפעם לפעם מצטחקים מאיזו בדיחה עלובה, בקיצור, בושות וחרפות.

מפעם לפעם עולה בזיכרוני תובנה מסוימת, אותה קלטתי כבר בימי בחרותי: למדתי אז בלוצערן אצל מו"ר הגרי"ד קופלמאן זצ"ל. סביב הישיבה ראינו גוים שהולכים כמו חיות יער, עם עגילים על האף בצורה בולטת, ועם קוקו בצבע ירוק באמצע הראש וכדו'. ולמה הלכו כך? כי החליטו שזה אמור להיות יפה... אנחנו הבחורים, ידענו שהיפוי האמיתי הוא להראות בצורה יהודית אוטנטית, וזו שלימות היופי! בדיוק כמו אז, כן עתה, כשאני מגיע לפגישה ואני היחיד בלי סמארטפון, אני יודע שאני עומד בסטנדרט הכי גבוה של יופי!

אתמול, תפסו ביער סמוך לאלעד את המחבלים שביצעו טבח רצחני ה"י. עמדת בקרבת מטר מהמחבלים, הייתי יכול להצטלם יחד עם המפכ"ל והמחבל, וכך להוציא את ההודעה לתקשורת. אך לא. בחישוב קצר הבנתי שיש אנשים שיטעו לומר: "הנה אתם רואים, חייבים סמארטפון. זה גובל בפיקוח נפש ממש". כאילו המכשיר הזה עזר למצוא את המחבלים... חזרתי לרכבי ונסעתי למשרד שלי, ומשם פרסמתי את ההודעה. לא הפסדתי כלום מכך שאין לי תמונה עם המחבל והמפכ"ל.

● **איזה מסר אפשר להעביר כדי לחזק את הציבור?** אחלק זאת לכמה נקודות:

א) ותשחק ליום אחרון! כל אחד רוצה למות מות ישרים, ואפילו רשע כמו בלעם. רק שהגוי, אין לו כוח איפוק על מעשיו הרעים. מה שאין כן כל יהודי, יש בכוחו לומר למלאך המשחית - הרף! אף אחד לא רוצה לאבד את עצמו לדעת, ולהפסיד את "העולם הזה" עם כל "העולם הבא".

ב) אדם לעמל יולד. אם אתה לא מתאמץ פה, אתה מפסיד במקום אחר. אני לא רואה שאני מתאמץ יותר

הרב שלמה זיכרמן הי"ו יועץ משכנתאות

ירושלים

הינה להם דרו נקד
כל הסיכונים

מה שאין כן אם השיחה מתבצעת בהתכתבות בוואטסאפ, הרי שעובדים בצורה מבולגנת ולא יסודית. נזכרים כל הזמן בעוד דברים שצריכים לשלוח, הכל נמרח, כך שגם היועץ וגם הלקוח יוצאים נפסדים.

אמנם, קורה לפעמים שאני חייב לרוץ למשרד מהרגע להרגע כדי לשלוח איזה מייל דחוף וכדו', אבל אז אני חושב לעצמי שמוטב לרוץ פעם בתקופה בשביל משהו דחוף, מאשר לרוץ ולהיות במרוץ כל העת ללא הפסקה.

בנוסף, אני חש בסייעתא דשמיא

מיוחדת המלווה אותי, ואני תולה זאת באי החזקת הסמארטפון. רק לאחרונה אירע, שאחד התיקים שניהלתי הגיע למבוי סתום, ואמר לי שאני חייב לשלוח הודעה בוואטסאפ ל"קצין האשראי" שהוא יכול מתוקף תפקידו לעזור לי.

התחלתי לחשוב מה לעשות, אולם למרבה הפלא נמצא פתרון חילופי במקום הצורך לשלוח הודעה לאותו אחד, ומבלי להלאות אתכם בפרטים הטכניים, אני יכול לספר כי תוך ימים ספורים סודר העניין על הצד הטוב ביותר, להנאת כל הצדדים הנוגעים בדבר. היה זה ממש בגדר נס, מפני שפתרון זה כבר הוצע לפני כן, ואז אמרו לי כי אין על מה לדבר, והנה פתאום העניין סודר דרך אותה הצעה בדיוק, נגד כל הסיכויים. **ללמדך, שהקב"ה רואה את אשר עושים עבורו ומשיב חזרה כפליים.**

”
מוטב לרוץ פעם בתקופה בשביל משהו דחוף, מאשר לרוץ ולהיות במרוץ כל העת ללא הפסקה.

זה כמה שנים שאני מתעסק בתחום של ייעוץ משכנתאות. תחילה כשכיר, ובשנה האחרונה הפכתי לעצמאי בתחום.

ברוך ה', למרות התעסקותי בתחום, אין לי סמארטפון. את כל עיסוקי ופעולותי אני עושה דרך המכשיר הסלולרי הפשוט, מכשיר כשר למהדרין.

לא אכחיש כי ישנם פעמים בהן אני חש שההתנהלות בלי סמארטפון היא קשה, אבל ברור לי שלהיות עם סמארטפון זה עוד יותר קשה.

מספיק לי עם מה שאני עובר בכתובת האימייל שיש לי גישה אליו במחשב שבמשרד, כדי להבין שהדבר האחרון בחיי שאני צריך הוא, סמארטפון. אני מקבל הודעות ללא הרף: "מה קורה? היכן אוחזים?" ועוד כהנה וכהנה

שאלות והטרדות ללא שום מטרה אמיתית. אני חושב לעצמי, אם הייתה לי גישה לוואטסאפ חיי היו הופכים להיות מוטרדים לגמרי. כל הזמן הייתי מקבל הודעות ושאלות ללא שיישאר לי קצת זמן לעצמי. אני רואה באי החזקת הסמארטפון סוג של שחרור וידיעה שאני אדון לעצמי. אני יודע שיש לי שעות עבודה מסודרות, יש לי משרד בו אני עושה את העבודה, ואני לא משועבד כל היום ללקוחות.

בכלל, כשהעבודה נעשית בצורה טלפונית, היא גם לטובתי וגם לטובת הלקוח. כאשר אני מרים טלפון ללקוח, אני מתכנן מראש ומסדר לעצמי את כל מה שאני צריך ממנו, ואומר לו בשיחה מסודרת: "אני צריך את המסמכים הללו והללו". וכך מסדר הכל בשיחה אחת מתומצתת להנאתי ולהנאתו.

הרב דב למון הי"ד מפקח בנייה

ביתר עילית

גם יורו יחילו יכולה וגם העבודה הצויק והואלל יורו

צריך לעקוב ולהיכנס מידי פעם למשרד לבדוק אם הגיע מייל, ואם לא הגיע מייל, להמשיך ולחכות לטלפון, ואחר כך לרדת מיד למשרד, להדפיס את התוכנית המעודכנת ולהכניס לרכב. כי אם לא, העדכון לא יגיע אלי באופן מידי כמו לאלו שמחזיקים סמרטפון או 'טאבלט', שנמצא איתם בכל רגע.

וכל זאת בנוסף לעבודתי כמנהל פרויקטים ותוכניות למוסדות, כאשר בעניין זה המכשיר יכול לסייע בקשר מהיר הלך ושוב מול כלל הגורמים הרלוונטיים, בפרט כשיש עדכונים דחופים בתוכניות תוך כדי ביצוע הדברים בשטח.

ולמרות כל האתגר והמורכבות, אני לא רוכש מכשיר, כי אני מרגיש שזה מה שצריך לעשות וזה רצון ה'.

אתם שואלים האם אני מרגיש שזה שווה, למרות כל מה שתיארת. התשובה היא חד משמעית: בוודאי. הרי המכשיר הזה הוא סכנה עצומה, וזה לא נעצר תמיד אצל ההורים. אני רוצה לומר משהו, לפחות ממה שאני נחשפתי: כמעט לא ראיתי בנים להורים שיש להם סמארטפון שלא רכשו גם לעצמם עם הזמן. אם לאבא יש מכשיר 'לצורכי עבודה' - לבן יש כבר תירוצים אחרים... אז מי שרוצה שהילדים שלו יגדלו בתורה וביראת שמים גם הם, כדאי לו להחזיק רק טלפון כשר.

כי כן, גם אם יש הורה שמרגיש שהוא יכול לשלוט על עצמו, טוב יעשה אם יחשוב גם במבט רחב יותר.

יש בזה גם רווח אישי: הלקוחות פחות משגעים אותך על כל מה שזז. הם לא יכולים כל שניה לצלם תמונה ולשלוח לך ולהתלונן למה זה עדיין לא סודר וכי, בפרט שהתמונות על פי רוב, לא משקפות נכונה את המציאות בשטח.

בשל אי אחזקת מכשיר סמארטפון, צורת ההתנהלות בשטח שונה, אני מגיע מצויד עם דפי 'ממו' לכל אתר, ומסכם מה בדיוק צריך, כי רגע אחרי שאני בחוץ אני

בתפקידי אני משמש כמפקח בנייה ומנהל פרויקטים בעיר ביתר. ברמה היום יומית אני מנהל בסביבות שישה פרויקטים פעילים, חוץ מזה אני מנהל עוד ארבעה או חמישה פרויקטים נוספים בתחום התכנון, שרק מתכננים את התוכניות ועוד לא התחילו לבנות.

מדובר בתחום שמתנהל כמעט רק דרך מכשירים חכמים, אבל לי ברוך ה', אין מכשיר כזה.

הקושי העיקרי הוא כשזה מגיע לפרויקטים. בדרך כלל זה עובד כך: המפקח עובד מול קבלן, מגיע המפקח לאתר ובודק אם משהו לא תקין, מצלם ושולח לקבלן בוואטסאפ. הקבלן מטפל, מצלם ושולח חזרה תמונה והסיפור הסתיים.

לעומת זאת, אצלי מכיוון וברוך ה', אין לי מכשיר, אני צריך לפעמים להגיע פעמיים ושלוש לאתר בכל יום, בכדי לעקוב מקרוב אחר הליקויים והתיקונים שבעקבותיהם. למעשה, הדבר הזה גם משמש כיתרון חזק, כי אז רואים הרבה פעמים בעיניים את מה שלא רוצים שתראה בטלפון...

אתן דוגמא לדבר: היה זה באחד הפרויקטים שלי, באחד מבתי הכנסת החשובים בעיר. כמעט הצלחתי לסכסך שם בין הקבלן למהנדס, כי הקבלן שלח למהנדס סרטון שהראה לו איך הברזלים מסודרים, והוא נתן לו אישור. אולם כשאני הגעתי למקום, נדהמתי לראות כי רק בחלק מהאתר הברזלים היו מסודרים והחלק השני כלל לא טופל, והוא בחר איזה חלק לתעד ולשלוח...

עוד קטע שאתו צריכים להתמודד, הוא העובדה כי בדרך כלל צריך לפקח בו זמנית על כמה אתרים בתהליך בנייה. בניגוד לאחרים שמחזיקים את התוכניות על 'טאבלט' ומתעדכנים בקלות, אני מחזיק סטים מודפסים של כל התוכניות ברכב, ושומר ברכב גם עותקים מודפסים של חוזי הבניה השונים. בכל פעם שיש תיקונים אני מדפיס את התוכניות החדשות. לפעמים אני מחכה לעדכון תוכניות על ידי האדריכל באמצע היום, וזה אומר שאני

”
מקבלים בעיסקת
חבילה' תכנים
ואפשרויות שלא
רוצים אותם,
אבל אין ברירה
ונסחפים ללא
שליטה.

ה'פילס' ו'המטר' שנשארים ברכב. אולי זה מתחיל כך, אבל לאט לאט זה הופך להיות עוד 'כלי בידור' במקום 'כלי עבודה' נטו.

האמת, גם מחשב אין לי בבית. אמנם יש לי משרד צמוד לבית, אבל עם כניסה נפרדת, והילדים יודעים שאין לזה קשר לבית. אם הם רוצים אותי בשעות העבודה, כמה שידפקו על דלת המשרד לא אפתח להם. אם רוצים, אפשר להתקשר אלי כמו לכל משרד. כמו כן, אני לא מדפיס להם שום עבודות ומסמכים. זה משרד ולא בית. נקודה.

לקראת סיום אני רוצה להוסיף: האמת, אמנם יש לקוחות שלא אהבו את העובדה שאין לי מכשיר. בעיקר לקוחות שמחזיקים מכשיר בעצמם, ומתקשים להתרגל לבני אדם שמסתדרים בלי הסמארטפון. נראה להם מוזר שהם לא יכולים לשלוח ולא יכולים לתקשר איתי בוואצאפ ואין קבוצה עם האדריכל לראות מה קורה בכל רגע נתון. אבל אני אומר להם שכך אני עובד, וזהו. מי שרוצה שייקח אותי, ומי שלא רוצה יכול לחפש לעצמו מפקח אחר. זה לא נושא שנתון לשינויים, ורוב האנשים מבינים זאת ומקבלים בהבנה. לפני תקופה, כאשר הריאיון אתי התפרסם ב'המודיע', ניגש אלי אחד מהלקוחות ואמר בחיוך: אתה עושה לך בושות. אמרתי לו: מה קרה? הוא ענה: תשמע, אתה מתראיין ל'אשרינו' ואז יום אחד הרי תצטרך להחזיק בסוף 'טאבלט', וכולם ישלפו את הכתבות והראיונות שהתראיינת ויגידו לך 'הנה הנה!...' אמרתי לו: 'צודק, אכן, יש לי עוד מחייב עכשיו! אז הנה לי, חוץ מהאידישקייט, יש לי עוד סיבה של בושות שבגללה אני לא יכול להחזיק אייפון!...

היה לי לקוח שעשיתי אצלו איזשהו פרויקט בשלב התכנון. כל העובדים במשרדו היו עם סמארטפון, והעובדה שלי אין, הכבידה עליו בעבודה מולי. הוא היה דואג להזכיר לי מידי תקופה את העובדה שאין לי מכשיר, בכדי לדגדג לי קצת בניסיון להשפיע... באחד הימים אמרתי לו: "אם דרכינו לא מסתדרות, בוא ניפרד בזמן כידידים". מאז הוא לא הזכיר לי מילה על הנושא, וכבר עשיתי אצלו עוד כמה פרויקטים. **בתכלס מה שהולך לפני בן אדם זה מה שהוא מוכן לתת, ואם הוא מעניק ללקוחות שלו את השירות - הם ילמדו להתמודד גם עם זה שאין לו סמארטפון.**

אני זוכה לראות סייעתא דשמיא ממש בחוש. לא רוצה להרחיב, אבל ברוך ה', לוח הזמנים שלי עמוס. אני סגור עם לקוחות קדימה לטווח מאד מאד רחוק, למרות שאין לי סמארטפון ולמרות שהרבה מהעוסקים בענף יש להם, ויש לי לא מעט לקוחות שמחזיקים בעצמם סמארטפון. זו סייעתא דשמיא מופלאה שאני זוכה לראות, ומי יודע, אולי זה רק בגלל שאין לי סמארטפון!

כבר לא כאן. ומשכך, אני חייב לסכם את כל מה שצריך כאן ועכשיו, וזה דווקא מביא למיצוי יכולות.

יש עוד מעלה אדירה בכך שאין לי סמארטפון: אלה שיש להם מכשיר, הרי גם כשהם באתר העבודה, הם לא נמצאים שם. הם נמצאים כל הזמן בו זמנית בכל אתרי העבודה גם יחד, וזה מבלבל ופוגע בתוצאה הרצויה. לדעתי, החזקת המכשיר היא גם ניסיון מבחינת ניהול הזמן. אני רואה שאלה שמחזיקים סמארטפון, בסוף מבזבזים את זמנם לריק על הפלאפון, ולא רק שהמכשיר לא מייעל את העבודה כמו שמדמיינים, אלא להיפך, שורף שעות עבודה רבות.

ומבחינת הלקוחות, זהו יתרון ברור שאני נמצא הרבה יותר בשטח ולא מסתפק בתמונות מרחוק. וכבר אמרתי, כי ככל שנמצאים יותר בשטח, רואים לא רק את מה שרצו להראות לך, אלא גם את הדברים שלא רצו להראות לך...

בנוסף, זה גם עוזר להגדרת שעות העבודה. אנשים לא מרגישים בנוח להתקשר בשעה שבע בבוקר או בשעה עשר בלילה. אבל לשלוח הודעות הם שולחים בכל שעה ביממה, ועוד הם מצפים שאם ראית את ההודעה, מיד תגיב עליה, מה שהופך את שעות העבודה לשעות אין סופיות.

אני חושב שבאופן כללי זה חוסך המון. זה גורם לפחות חיכוכים מיותרים, עוזר למצוא את הטעויות בשטח בזמן, והעבודה היא נכונה יותר ומדויקת יותר.

חשוב לשים את הדגש על הרווח בחיים הפרטיים: **הוואטסאפ חושף אנשים להרבה דברים שהם לא צריכים ולא היו רוצים להיחשף.** כשקונים את המכשיר כביכול למה שצריך, הרי מקבלים ב'עיסקת חבילה' תכנים ואפשרויות שלא רוצים אותם, אבל אין ברירה ונסחפים ללא שליטה. רוב בני האדם לא יכולים לשמור על עצמם. ואישית, גם אני לא כל כך מאמין לעצמי. אני יודע שמכשיר כזה מתחיל עם צורכי עבודה, ואחר כך שולחים תמונות מעניינות, שקצת כן קשורות לעבודה וקצת לא, אחר כך בדיחות שפחות קשורות, וזה נהפך להתעסקות יום יומית סביב למכשיר. זה לא נשאר כמו

הרב ברוך וייספיט הי"ד שירותי קייטרינג

מודיעין עילית

זה לא יור ואלו קשה יור - זה לא במחיר אלו

הרבה דברים מספקים וכו', המכשיר אולי יכול היה להקל עלי את ההתנהלות. אבל אם שואלים אותי לגבי הסמארטפון, התשובה שלי היא: זה לא קל יותר ולא קשה יותר, זה בכלל לא בתחום שלי.

אמנם אני משתמש במייל, ועם זה אפשר להסתדר ברוב הדברים, אין שום צורך במשהו נוסף.

בעבר עסקתי גם במכירת נעליים. בתחום זה ניתן להזמין בשתי דרכים: או שאתה מקבל דוגמאות בוואטסאפ, או שאתה יורד לתל אביב ושם מחפש דוגמאות. אני בחרתי באופציה השנייה. בתחילת הדרך, מצאתי חבר שגם עסק בתחום וביקשתי לראות מה המכשיר עוזר לו, ואז אמר לי החבר: "אני אומר לך דווקא מהמקום שבו אני נמצא, אל תיקח את המכשיר הזה. לי כבר קשה להשתחרר, אבל אותך אני מזהיר מראש". ברוך ה', תקופה אחר כך הוא גם הצליח להתנתק מהמכשיר.

אני מכיר אברך באחת השכונות כאן בעיר, שהיה לו את המכשיר הזה בעבודה. בעקבות תאונת עבודה, הוא שב לחבוש את ספסלי הלימוד, אולם הוא לא הצליח להבין כלום. החשק היה ממנו והלאה. משכך, הוא נסע לטבריה להיוועץ ברבו הרה"צ המקובל ר' דב קוק שליט"א, והרב ענה לו, שעליו לשבור את המכשיר ובזכות זה יזכה לאור התורה. וכך הווה, הוא ניפץ את המכשיר ומאז זכה להארת פנים נפלאה מן שמיא ונפתחו לו שערי החכמה.

הדברים פשוטים ביותר, והי' יעזור שבאמת נישאר במצב שלא נבין את הצורך בזה, ולכולם תהיה הצלחה בתורה וביראת שמים ובכל אשר יפנו.

בתפקידי אני מעניק שירותי קייטרינג, כאשר בכל אירוע אני מתעסק עם לפחות 15 איש באופן יומיומי. אני רוצה לציין לשבח את בעלי העסקים בעירנו, אשר כולם מבינים את העיקרון הזה שיש לי רק פלאפון כשר, ולא זכור לי שקיבלתי אי פעם תגובה מאחד מבעלי המאפיות או שאר הסוכנים, למה אני לא שולח להם בוואטסאפ.

שאלו פה על הקושי של העניין. אני רציתי אולי להתמקד על קושי אחר, על העניין של שבת קודש. הרי אם לא הייתה שבת בעם ישראל, הייתי יכול להחליט בעצמי איזה יום חופשי לקחת, ואולי בכלל לעבוד כל הזמן ולא להפסיד אירועים בגלל שבת...

בטח כולכם מרימים גבה, על מה אני מדבר. איך בכלל שייך להוציא מילים כאלה מהפה?! התשובה היא, אכן, זו ההוכחה כי דבר שברור לנו, דבר שאין לנו עליו מחשבה שניה בראש, הוא כלל לא ניסיון. הוא כלל לא במחשבה, לא מתאים בכלל להצמיד לו את המילה קושי.

אתן דוגמא אמיתית: הכרתי בעלת תשובה שעשתה כברת דרך ארוכה. שמרה את המצוות בכל הפרטים, הקימה בית לתפארת, אולם לצערנו, לדבר אחד היא לא הצליחה להסתגל, וזה הנושא של עישון בשבת. גם שנים אחרי שחזרה בתשובה, היא המשיכה רח"ל, לעשן בשבת. לא יכלה להתגבר על זה, נעבעך. אם נשאל פה את הנוכחים, האם יש למישהו כזה ניסיון, ברור שהתשובה תהיה: לא. כי נולדנו עם זה, ברוך ה'. זה בגנים שלנו. אין בכלל קושי, אין בכלל כיוון כזה.

אני חושב אותו דבר לגבי הסמארטפון: אם מחליטים בצורה חד משמעית, כי הדבר הזה לא פונקציה, לא בא כלל בחשבון, הרי שאין יותר יצר הרע בעניין. אצלנו זה כמו לעשן בשבת. כל עוד לא מקבלים את ההחלטה, נשארים בשטח אפור, באזור קו התפר, וזה מאוד מקשה על הביצוע. לכן, אצלי, ברגע שקיבלתי החלטה שאין על מה לדבר - הדבר בכלל לא בראש, ואין זה כלל ניסיון.

נכון שבתור עצמאי שמנהל קייטרינג וצריך להזמין

הרב יוסף סטורץ הי"ו "במבוק" - חנות מתנות מודיעין עילית

כשלאהדים אין סמארטפון היבואה הכפילה את צריכתה

ולמרות כל הקשיים, אני בוחר בשמחה לא להחזיק מכשיר כזה. בסופו של יום אנו מאמינים כי הכול נקבע מאתו יתברך.

ואני רוצה לחדד נקודה, כי לפני הכול, האדם צריך לקבוע לאן הוא שייך. אם אתה בלי סמארטפון אתה שייך למקום טוב יותר, לקבוצה איכותית יותר. וזה לפני שנכנסים להתדיין בכלל מה הבעיות במכשיר. לכולם ברור שזה משהו אחר, חיים שונים ולא דומים, והאדם צריך לקבל החלטה לאן הוא שייך.

יותר מזה, חשוב לנו לשים לב לדור העתיד, לילדים היקרים שלנו. הם הרי מרגישים ושומעים הכל. כשלאבא יש מכשיר, זה מטפח רצון גם אצל הילדים. יהיה להם הרבה יותר קשה להימנע ולומר לעצמם לא. ולכן, קריטי ביותר לא לקחת סיכון, אפילו של אחוז אחד, לגבי הרוחניות של הילדים שלנו. כי בחומה לא נוגעים. כמו שבחול המועד אני לא אפתח את החנות, וגם אם אמצא רב שיגיד שיש לו היתר בשבילי, זה לא בא בחשבון. קל וחומר בנושא כה קריטי, אסור לקחת סיכונים.

חשוב להדגיש, אמנם זה נראה קצת קשה לכאורה לנהל חנות בלי סמארטפון, אבל בסוף מסתדרים עם הכל. העסק מתקתק, ולומדים להסתדר בלי המכשיר. אין כמעט שבוע שאני לא מקבל את השאלה: מתי תקנה כבר מכשיר? אבל אני בעזרת ה', לא אקנה. נקודה. אני יכול לסכם ולומר, ברוך ה', יש פרנסה.

אני מציע לכל אחד להצטרף לבעלי העסקים החרדים ללא מכשולים ותקלות, ואין ספק כי הרווח מובטח, גשמית ורוחנית.

בבעלותי חנות מתנות "במבוק", אשר ברוך ה' כבר פועלת כ- 18 שנה בעיר מודיעין עילית, ובה אני זוכה לשרת את תושבי העיר היקרים. אני כמובן, מחזיק רק פלאפון כשר.

אתם שואלים אם זה קשה, התשובה שלי היא: אמנם יש קושי מסוים, אבל לפני שמדברים על הקושי, חובה להזכיר את הרווח נטו לכל עסק בזה שאין סמארטפונים בעסק.

ואסביר, כלל חשוב וקריטי לכל עסק, שהמוכרות לא יבואו עם סמארטפון לחנות. אצלי זה חוק ולא יעבור. **כשיש את המכשיר הזה למוכרות, הרי שהתפוקה שלהן יורדת לחצי. הלקוחות צריכים להעיר אותן כמו מהשינה, וגם אז לפעמים לקבל איזו חצי פליטת פה של תשובה עמומה.** ואני חושב, שכאשר לבעל החנות אין מכשיר סמארטפון, יותר קל לו לדרוש את זה גם מהעובדים!

ולעצם העניין, אמת, יש קושי מסוים, בפרט שאני לא נמצא בחנות בכלל במשך היום, כך שהיבואנים ממש צריכים לרדוף אחרי. אולי יש בזה גם מעלה, כי כך קל יותר לסנן יבואנים שאתה לא מעוניין בהם...

נכון שלפעמים קשה קצת עם העניין שהיבואנים מבקשים לשלוח לך תמונות, קטלוגים, מבצעים חדשים, ולא תמיד קל להם לוותר על שליחה בוואטסאפ. רק אתמול הראה לי הבן שלי מבצע על מוצר מסוים, שפורסם שניתן להשיג אותו במבצע, כולל בחנות שלי. אפילו לא ידעתי מכך. התקשרתי מיד ליבואן וקיבלתי את כל מה שהאחרים קיבלו. יש בזה קצת קושי, אבל ברוך ה' מסתדרים.

אתן דוגמא נוספת: התקשר אלי בערב פורים האחרון מישהו שיש לו אתר והציע לי לשווק דרכו מוצרים. באתר שלו אנשים מזמינים מוצרים, והעסק מתנהל באופן שמכל עיר הוא בוחר חנות נבחרת, ובעל החנות שולח תמונות של מוצרים, והלקוחות שגרים בעיר מזמינים באתר. עניתי לו: "אני לא עובד עם הדבר הזה. לא רוצה להתפרנס מהאינטרנט, אתה מוזמן לחפש מישהו אחר". ובהערת אגב, הרבה פעמים ההזמנות דרך האינטרנט רק גורמות לכאב ראש. אנשים מדמיינים את המוצר לפי התמונה, ובסוף הם מתאכזבים במגע עם המוצר האמיתי.

הרב יואל האס הי"ו

ירושלים

בְּרַחֲמֵי הַשָּׁמַיִם

עבודה. התחלתי לעבוד בייצור של תפילין, אך את המכשיר עדיין לא החזרתי. היצר הרע אינו מוכן לוותר כה מהר, על מי שכבר הצליח להשחיל אצלו את המכשיר... הייתה לי גם הרגשה מסוימת, שמכיוון שאני עומד חזק מאד על שמירת הגדרים ואינני מחובר לקבוצות וכדו', לכן אין בזה בעיה.

אך בכל זאת, אודה כי ללא ספק היו לי מכשולות. קחו לדוגמא את תקופת הקורונה, אשר למרות שבדרך כלל לא קניתי שום דבר דרך המכשיר, עם כל זה בימים הטרופים שכולם ישבו בבית, וגבר הפרסום שאפשר לקנות אונליין, וכיוון שלי כבר היה מכשיר כזה, לא יכולתי לעמוד בניסיון והתחלתי להזמין בצורה מקוונת. מה אומר ומה אדבר, ראיתי שזה שוד ושבר ליהודי שרוצה ללכת בדרך השם. כך התחילו להגיע אלי למכשיר פרסומות של חנויות עם תמונות שאינן לפי רוחנו כלל וכלל וכו', ורח"ל להיכן מגיעים.

לקחת אחריות על עצמי

ומדוע אני מספר כל זאת? כמובן שלא נעים לשתף את הציבור בפרטים אישיים, אך לתועלת הרבים אני רוצה לחדד בכינוס כזה, כי מכאן אתה לומד, שמלחמה זו צריך כל אחד לנהל בפני עצמו. גם אם אתה בקהילה הכי שמורה, אם אתה לא מחליט לשמור על עצמך, אזי אתה בסכנה גדולה. כמו שאני הצלחתי להשאיר אצלי את המכשיר במשך תקופה לא קצרה, אך שלא הייתי צריך אותו

אמת שאני שמח להשתתף בכינוס זה, אך הייתי יותר שמח להשתתף בכינוס קצת שונה, ואסביר: הצעת לי למארגנים שצריכים לעשות כינוס לכל אלו שעזבו את הסמארטפון בעקבות פעולות המאושרים! בחסדי ה', גם אני זוכה להיות אחד מהם, וברוך ה' שאני זוכה להיות מאושר בהכרה הברורה והבהירה עד כמה משתלם להיות נקי ממכשיר זה.

את האמת אומר, כי לא הייתי מחובר לשום קבוצה, ואני חושב שאין אחד שלא היה בקשר אתי לצורך העבודה ממש, שהיה לו את הוואטסאפ שלי. גם אינני זוכר שהוצאתי את המכשיר ברבים. אך, בדיוק בנקודה זו אני רוצה להתמקד:

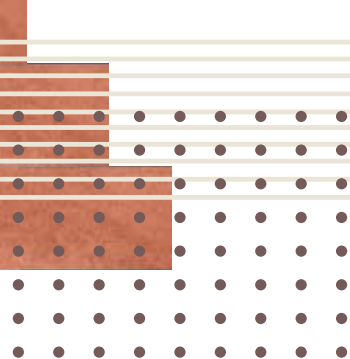
כל הסיבה שהיה לי טאבלט הייתה בעקבות עיסוקי במכירות כלים חד פעמיים. הייתי משווק הן לחנויות והן לבעלי קייטרינג וכדו', והייתי משתמש בטאבלט בעיקר להזמנות וכן לעוד פרטים בעסק. לאחר עבודה של שנתיים עזבתי את השיווק, אבל עדיין לא החזרתי את המכשיר. באותו זמן התחלתי להתארגן לעבודה מסוג אחר, שגם בה יכולים למצוא עזר במכשיר זה, וכך הצלחתי לשכנע את ה'וועד' שלא ייקחו את המכשיר. הם רק הורידו את הוואטסאפ מהמכשיר, והשאירו את המייל.

היצר הרע לא מוותר

הקב"ה מסבב כל הסיבות ובסוף לא נכנסתי לאותה

**לא מספיק
שעושים גדרים
וסייגים,
כי אם לזרוק את
זה ולעמוד רחוק
מזה כמטחוחי
קשת!**

מהפך הגשמי: ככל שאתה נשמר יותר מהמכשיר, אתה מרגיש שקט פנימי. נקי יותר בראש, נקי בעבודה, הנשמה נשארת זכה, והזמן היקר מנוצל למה שאתה צריך באמת. כל מאושר נוסף הוא לא רק עוד אחד, הוא מייצג עוד רבים כמוהו. הגחלת הזאת רק תלך

לצורך הפרנסה לפי המצב העכשווי.

וזה התחדד לי בעקבות "המאושרים", שאנשים שדואגים על עצמם ועל המשך הדורות, באים ואומרים: לא! אנחנו אולי יכולים למצוא תירוצים למה להחזיק, אבל אנחנו לא רוצים. אנחנו דואגים לעצמנו! וזה מסר חשוב מאד שגרם לי להתעשת ולהחליט שגם אני שומר על עצמי.

ברוך ה', היום אין לי גישה למייל. לאחרונה יצא לי להגיע למקום שיש מייל ופתחתי וראיתי שיש יותר מ-500 מיילים שלא נקראו. זה מאוד שימח וחזק אותי, כי אם מישוהו היה אומר לי לפני שנה, שאני יכול להסתדר היטב בחיים גם בלי המכשיר והמייל, לא הייתי מאמין לו. הייתי צוחק עליו שהוא לא מבין מה שהוא מדבר. והיום, אני בין "המאושרים" ששומרים על עצמם ולוקחים אחריות על המשך הדורות!

ובכן, דעו לכם, שכל אחד מכם שמגיע לכינוס כזה, ומוכן לפרסם את דבריו, זה מחזק מאד והופך עולמות. אנשים מכל העדות והחוגים כבר התחזקו מפעולות אלו, וגם מי שעדיין לא זרק את הסמארטפון לגמרי, גם הוא התחזק בעקבות המאושרים עשרת מונים. ואין לתאר את גודל החיזוק שכבר יצא מזה. אשריכם ישראל!

לא לעשות "גדרים" אלא "להתרחק" עניינים אלו הם סכנה נוראה, וצריכים להתחיל במסע שכנוע לעוד ועוד: לזרוק את המכשיר לנצח! לא מספיק שעושים גדרים וסייגים, כי אם לזרוק את זה ולעמוד רחוק מזה כמטחווני קשת! וכך בוודאי נזכה בעזרת השם לשמור על עצמנו ועל המשך דורותינו. הנושא הזה מתחדד מכל כיוון, גם מהפך הרוחני וגם

ותגבר, תכריז בקול רם את המציאות המאושרת והנקייה, ומלאה הארץ דעה.

התחזקתם?

נשמח שתשאירו לנו הודעה בטלפון

02-6524490 שלוחה מס' 8

הרב פנחס ביכלר הי"ו מקהלת מלכות

בני ברק

חילוק ויכוח דווקא בלי הסמארטפון

אני חושב, שלכל אדם אינטליגנט עודף המידע הזה רק מזיק ויוצר בלבול בראשו. מספיק עם קצת המידע שיש לנו בכל התחומים, וגם זה די והותר. בפרט שלפעמים מדובר במידע שרק מכניס אותנו לאווירה של תככים ודאגות מיותרות, בשביל מה זה חסר?!

ג. תעודת כבוד - אני רואה קולגות, בזמנים פנויים בחתונות, מיד מוציאים את המכשיר. ואני חושב, מה התדמית של הדבר הזה? לפני רגע הוא שר בדביקות "ויהי זרעי..." ורגע אחר כך הוא טובע כל כולו בתוך המכשיר... זה לא מכבד בעליל בלשון המעטה.

אתם תראו. כמעט אף אישיות חשובה, גם במגזר החילוני וגם בעולם הגדול, לא תוציא סמארטפון במסגרת אירוע מכובד. זה זול נורא.

מאיך גיטא, אי החזקת מכשיר יוצרת כבוד ויוקרה! חד משמעית. אדם שמחזיק עסק ואין לו את המכשיר הזה, זו תעודת כבוד. כשפוגשים אדם עסוק מאוד בלי וואטסאפ, בספונטניות יוצא לנו 'פששש... גדול, כאות כבוד והערכה. זה נותן הרגשה מיוחדת לכל מי שאין לו מכשיר.

ד. הנקודה החשובה ביותר היא הדוגמא לילדים. בסופו של יום, הרי הם מתחנכים במוסדות החינוך שלנו, והחינוך הוא כל הזמן נגד כל המכשירים האלו. כשהילדים מגיעים הביתה ורואים שלאבא שלהם יש את המכשיר, זה יוצר אצלם פיצוץ ערכי. כל הקרטון מתחיל להתפרק להם מול העיניים, הם מאבדים את האימון במערכת, וחבל.

לעומת זאת, ההתנזרות מהמכשיר נטעת בילדים גאוה אישית, כאשר הם יכולים להצהיר בטוחה כי 'לאבא שלי אין סמארטפון!'

אציין אגב, את הקריקטורה המפורסמת של יוני הצירי של יד שנגעה במכשיר ונכוותה כשהיא חבושה בתחבושת ענקית ואימתנית. יום אחד הבן שלי חוזר מהתלמוד תורה, ובדרך הוא היה צריך להתקשר הביתה

העיסוק שלי הוא ניצוח על מקהלת "מלכות" הבינלאומית, אשר מופיעה אין ספור פעמים בארץ ובעולם. גם ברוסיה של פוטין ובאוקראינה של זלנסקי הספקנו להופיע פעמיים בחורף האחרון.

האמת שאנשים לא מעלים בדעתם שאכן אין לי וואטסאפ. לפעמים כשהם מגלים זאת לראשונה, לוקח להם כמה שניות לשמוע, להפנים, להתאפס ולקלוט, אבל זו העובדה ברוך ה'.

ולעצם הדבר, האמת היא שהניסיון גדול מאוד. הצוות שלנו מונה כעשרים עובדים רשמיים והרבה תתי עובדים. אנחנו חייבים להיות בקשר רציף מול קולגות, אנשי הפקה, מוסדות, חברות, נגנים ואנשי הגברה, כאשר אצל חלקם טלפון עם פונקציה של דיבור כבר כמעט אינו אקטואלי בשבילם ומשמש אותם רק בשעת הדחק... להיות בתחום הזה בלי וואטסאפ זה לפעמים סוג של מוזרות...

● **אם כך, נשאלת השאלה: בעצם, למה לא?**
הייתי מחלק את התשובה לארבעה חלקים:

א. זמן - אמת היא שהסמארטפון חוסך זמן, אבל רק בהקשר לפעולות מאוד מסוימות וקונקרטיות. אם אני צריך עכשיו לשלוח איזה קובץ מסוים, אין ספק כי הוואטסאפ אולי יסייע לעשות זאת בצורה הכי מהירה, כמו כן לצלם, לסרוק, להפקיד צ'ק וכן הלאה.

אבל כמכלול, כשבוחנים את העניין ברמת המאקרו, הרי שאין ספק כי לא רק שזה לא מוסיף זמן, אלא להיפך, המכשיר גוזל את הזמן, המון זמן יקר שנשרף. כל דרישת שלום קלאסית, עלולה להתפתח לשו"ת שלם הלך וחזור, שלא לדבר על קבוצות. כל ההלך וחזור הזה שורף זמן חשוב ויקר.

ב. שקט פנימי - כשאין את המכשיר הזה, נותר בראש מרחב נקי ופנוי. פחות מידע, פחות בלגן. אז לא נהיה מעודכנים און ליינ מה קורה ברוסיה או בסין, לא נורא. קצת שקט נפשי.

הוא שאל טלפון ממישהו, וזה היה סמארטפון... כשהוא חזר הביתה הוא כל כולו היה בחרדה כשהוא שואל האם גם לו יכול לקרות, כמו שרואים בתמונה ההיא...

שואלים כאן אם יש באי החזקת המכשיר גם תועלת לעסק, והתשובה היא כן. ראשית, כפי שאמרתי קודם זה מוסיף כבוד ויוקרה לעסק. שנית, ישנם מוסדות תורה, ישיבות ואפילו הרבה לקוחות פרטיים, אשר שומרים על כבודם והם בוחרים דווקא במי שאין לו את המכשיר. מול כל אלה, אם יש לך סמארטפון אתה מתחיל להיות בבעיה...

הייתי מוסיף בצחות ובזהירות, למרות שיש בזה הרבה מאד אמת: יש מושג בעולם שאדם חשוב הוא זה שקשה להשגה, סוג של חשיבות. היום נהיה מצב שהאנשים הכי נחשבים נהיו זמינים מאוד כי יש להם וואטסאפ. הם מקבלים כל מסרון וזה עושה אותם, אפעס זולים

אין ספק
כי לא רק
שזה לא
מוסיף
זמן, אלא
להיפך,
המכשיר
גוזל את
הזמן,
המון
זמן יקר.
שנשרף.

ני

לסיום אני רוצה להעביר מסר לציבור, אולי בדרך מליצה...: כתוב בחז"ל: "רבי מחייב את העשירים" וכו'. אני רוצה לומר משפט אחד: פנחס ביכלר מחייב את המוזיקאים וכל אנשי האירועים... שיהיה בהצלחה לכולם.

ונגישים יותר מדי. אני ממליץ לכל מי שרוצה ומחפש מיתוג ויוקרה, להתנתק מהסמארטפון...

שואלים אותי עוד, האם יש רגעים קשים. התשובה היא, בהחלט כן. אולם תמיד עושים את השיקול של רווח מול הפסד, והרווח הוא הרבה יותר ענק.

הרב שלמה יהודה מושקוביץ הי"ד חנות תכשיטים "קלאסה"

בני ברק

ה'תשס"ח - אפריל ותרל"ח - אדר ה' הרבה ימי אשור'

בסמארטפון ולבדוק מה מקובל בתחום: איך מזמינים סחורה, איך מתמחרים, איך מעצבים את החנות, מה הנורמות בהתנהלות מול ספקים לקוחות וכו'.

ואכן, יהודי ירא שמים צריך להצטייד ביצירתיות כדי להמציא שיטת התנהלות שונה בכל הני"ל. וזה חלק מעבודת ה'; שנוכל להימנע מלהזדקק למכשירים מפוקפקים.

גם אחרי שהעסק כבר עומד על שתי רגליים, עדיין אפשר למצוא עזר וסיוע רב באמצעות הוואטסאפ. לדוגמה, לעמוד בקשר רציף עם ספקים, כך שהם רואים בדיוק מה לקחנו בהזמנה הקודמת וכדו'. אם נוצר וויכוח איזה מחיר סיכמנו, הרי שבסמארטפון יש הקלטות של כל השיחות, תמונות של כל חשבונית ותיעוד של כל עסקה, וכל השאלות יכולות להיפתר בקלות.

כמו כן, מפעם לפעם אני נתקל בבעיה בתיקונים: לפני ששולחים תכשיטים לתיקון, בדרך כלל מצלמים בדיוק מה ששלחנו, כי אם התכשיט לא חוזר מושלם, או שנאבד ולא חוזר בכלל, בתיעוד באמצעות התמונות אפשר להוכיח את העניין. כבר יותר מפעם אחת ארע לי שהפסדתי מחמת שלא הייתה לי תמונה בוואטסאפ. ולמרות הכול, אינני מתחרט לרגע על הזכות שאין לי סמארטפון.

● **למעשה, איך אתם מנהלים את העסק ללא מכשיר?** האמת, בשלב הקמת העסק היו פעמים שנקלעתי לקשיים, והתחלתי לחשוב על קניית מכשיר עם וואטסאפ. כמובן חשבתי על טאבלט שיהיה רק בחנות וישמש לצרכי פרנסה בלבד. התייעצתי עם יהודי שמתעסק בנושא

לפרנסתי יש לי חנות תכשיטים. בדרך כלל, כל עסק כזה מתפקד רבות באמצעות סמארטפון. כדי לנהל חנות צריך להיות בקשר עם ספקים, להתעדכן בפריטים חדשים, באופנות המתחלפות, במודלים חדשים וכו', כמו כן צריך להיות בקשר שוטף עם משלוחנים, גרפיקאיות, רואה חשבון, צורף, חברים בתחום ועוד. וכידוע, היום עיקר התקשורת מתבצעת באמצעות הוואטסאפ.

ההתנזרות מסמארטפון גורמת לכך שחייבים לנהל הכל דרך המחשב, לדוגמה: יום חמישי הוא יום סגירת העיתונים המחולקים בתחילת השבוע בתיבות דואר. מה שקורה, שאני חייב להיות זמין וצמוד לחדר מחשבים בימי חמישי משעות הצהריים, עד לשעות המאוחרות של הלילה, כדי לאשר ולתקן את המודעות. לא פעם קרה, בשבועות עמוסים, שהייתי צריך לרוץ לחנות בשעה אחת בלילה כדי לאשר סופית את המודעה.

פיתוי נוסף שקיים הוא: לצערנו, הציבור החרדי אינו מורכב רק מיהודים יראים ושלמים שמתנזרים מכלי הטכנולוגיה. יש המון אנשים

ונשים ששורפים חלק גדול מזמנם על שוטטות בוואטסאפ, פייסבוק או סטטוסים וכו'. ובכדי למשוך קונים, השיטה הנפוצה היום היא פשוט להיות פעיל ולהפעיל קבוצה תוססת, לייצר "חדשות" ועדכונים חמים על פריטים חדשים, ולספר על להיטים שעכשיו נחתו ונחטפים מהמדפים וכדו'. ובפרט ששיווק זה לא עולה כסף, וכל מי שנמצא בתחום הפרסום יודע כמה שווה פעילות כזו.

בשלב הקמת עסק, יש גירוי מאוד גדול להצטייד

קלאסה. תכשיטים מבית טוב

הכל עניין של הרגל ושל זמן. עם הזמן אפשר למצוא לכל בעיה פתרון חילופי, ובס"ד רואים שמסתדרים מצוין.

כמו שאמרת, יש ניסיון גדול לכל מי שרוצה לפתוח עסק לרכוש סמארטפון. ובזה אני ראיתי חיזוק מאוד גדול מפרויקט "המאושרים" שקראתי בשקיקה, ובו המאושרים מוכיחים שעם קצת מאמץ והרגל אפשר גם אחרת, ואז החיים הרבה יותר מאושרים. עדיין לא מצאתי את אחד מהמאושרים שמתלונן שזה לא טוב לו. להיפך, כולם מדברים בלהט על האושר שזכו לו, בעקבות ההתנתקות המוחלטת ממכשיר זה!

ואשתף אתכם בתובנה נוספת: אמרתי שיש כזה מושג שנעלמים על הדרך תכשיטים ששולחים לתיקון, ואכן קרה לי מספר פעמים ששלחתי תכשיט לתיקון, והוא נאבד. ברוב המקרים התכשיט חוזר בהמשך, אבל זה כבר אחרי שהלקוח מקבל חדש, כי אני לא יכול להשאיר לקוח לחכות לתיקון בלי סוף. במבט ראשוני, שוב פעם מגיע היצר ואומר: "הנה, אתה רואה? אי אפשר בלי סמארטפון..." אבל שוב התבוננתי שבדרך כלל הכל זורם. לא כל יום קורה שנאבד צמיד, ואם נמיר את זה למספרים, יש רק אחוזים בודדים של פריטים הנצרכים לתיקון, ורוב התיקונים חוזרים בזמן. נשאר רק אחוז מסוים בתיקונים שנתקל בבעיות. ובכן בואו חשבון, וכי בגלל אחוזים קטנים כאלו, משתלם לשלם מחיר כבד כזה של שיעבוד למכשיר סמארטפון?

כמו כן, אם כבר חייבים להגיע לוואטסאפ, אז שווה לבקש ממישהו שיבצע לך את הדרוש באופן חד פעמי, ושווה לשלם גם כמה מאות ש"ח על כך. אנשים עושים לך בשמחה. העיקר לא לרכוש מכשיר ולטבוע בו לתמיד.

כשהיצר הרע אומר לי: "בהמשך לא תוכל להסתדר ללא מכשיר", אני עונה לו: שכבר אמרו לי שאני לא אוכל לנהל חנות ובוודאי לא לייבא ישירות מהמפעלים בחו"ל, ללא וואטסאפ, והנה עבר שנה וחצי ואני רואה שהכל בסדר. התרגלתי לעשות הכל בלי וואטסאפ. בעזרת ה' אמשך להסתדר הלאה בלי המכשיר.

המסקנה: בחישוב כולל ונכון: עדיף לספוג קצת הפסד, ובלבד שלא להיכנס לבוץ הזה, שהוא הרבה יותר הפסד מרווח!

”

עם הזמן קלטתי שהספקים צריכים אותי, הרבה יותר ממה שאני צריך אותם.

הטכנולוגיה והוא אמר לי: דע לך, אתה באמת צודק שזה אולי יכול לעזור לך בהתנהלות השוטפת. אבל קח בחשבון, שאתה נכנס לבוץ שלא תדע מתי תצא ממנו. כשאתה רואה אנשים הולכים ברחוב ולא רואים מה קורה סביבם, תדע שהם מדפדפים בוואטסאפ. כדאי לך לחשוב אם משתלם לך להתלכך. אתה אולי חושב שאתה יכול להחליט בהחלטה חזקה ואמיצה שהמכשיר ישמש אך ורק לפרנסה, אבל היצר יותר מתוחכם ממך. בחודשיים הראשונים תעמוד חזק בהחלטה שלך, ואז תיקלע לסיטואציה שאתה חייב דחוף לקבל מסמך בוואטסאפ. לאט לאט הוא כבר ימצא את הדרך לדאוג שתמצא את עצמך בעוד שנתיים שלוש מכור לגמרי לוואטסאפ, וכבר לא יודע איך אפשר להסתדר שעתיים בלעדיו!

ברוך הנותן ליעף כח, השי"ת זיכה אותי להתעשת, ולא לקחתי מכשיר זה. דחיתי לגמרי את ההצעה המפתה זו, וברוך ה', אני מסתדר מצוין!

ברוך הנותן ליעף כח, השי"ת זיכה אותי להתעשת, ולא לקחתי מכשיר זה. דחיתי לגמרי את ההצעה המפתה זו, וברוך ה', אני מסתדר מצוין!

● האם הספקים מוכנים לעבוד אתך בלי וואטסאפ? עם הזמן קלטתי שהספקים צריכים אותי, הרבה יותר ממה שאני צריך אותם. כולם משתפים אתי פעולה ומעניקים שירות אדיב, והכל רק דרך המייל.

רק לאחרונה בערב פסח ייבאתי סחורה בשווי של עשרות אלפי דולרים מחו"ל, והמפעלים הגדולים התכתבו אתי ללא וואטסאפ. הם אפילו כיבדו זאת כשלא נענית להפצרותיהם החוזרות ונשנות להתכתב בוואטסאפ, והסברתי להם שמטעמי דת אני לא משתמש בסמארטפון. אגב, הקושי העיקרי הוא להסביר לחילוני ממוצע, למה אתה לא מחזיק סמארטפון. הוא שואל אותך: לא מבין מה אתה מדבר, אני עובד הרבה עם חרדים, והרבה משתמשים עם זה!?

לא אגיד שזה קל. זה מתיש והיצר הרע גם לא שוקט על שמריו. הוא דואג לנפח כל קושי ולתת תחושה שהנה זה כל כך מתיש וסוחט רק בגלל שאין לך וואטסאפ, ואם רק היה לך סמארטפון היית יכול לנוח על זרי הדפנה, ולנהל הכול במהירות וביעילות...

● איזה מסר יש לך לומר לציבור?

הרב יצחק מדמון הי"ד קבלן בניה מודיעין עילית

אמה סגם אהיבאל בשעת צדיק גביר מה החזקן!

פקס.

ועם כל זה, אני מודה כל יום מחדש לבורא עולם על כך ולא מתחרט לרגע. אמנם, לפעמים המכשיר אולי יכול לקצר תהליכים, אבל כמה שזה מקצר, הרי שמצד שני זה גם מקצר את הדרך לנפילה ארוכה וקשה.

קורה גם לפעמים שאני מדבר עם ספק, מתחיל להקריא לו רשימה, והוא מתעצבן: "תשלח רשימה מסודרת", הוא אומר, "כך גם יש תיעוד להזמנה". ואני עונה להם: "אלו התנאים שלי, רוצה שאקנה ממך כך - בסדר, לא רוצה - זה גם בסדר". ובדרך כלל זה עובד.

גם לתפקוד באתרי העבודה, זה דורש ממני מאמץ. לפעמים אני צריך לנסוע כמה פעמים ביום לאתר, שזה לוקח גם זמן וגם דלק, מה שאחרים חוסכים על ידי שליחת תמונה הלוך ושוב, אבל אני מוותר על כל זה. הטרחה שווה לי. אני מגיע מצויד במצלמה רגילה. אם יש למישהו

רשימה של משימות עבורי, אני מצלם ומתעד. אני גם מצלם מה שצריך באתר העבודה, וזה מספיק לי. יש לפעמים פועלים ערביים שמתקשים להבין את העניין. הם חושבים שאני פשוט קמצן ורוצה לחסוך בכסף, ומציעים לקנות לי מכשיר זול מירדן או מעזה... ואני מנסה להסביר להם, שכך הרב אמר לי. את זה הם איכשהו מבינים.

אגב, אני גם לא רוצה, ולא מחזיק מחשב, ברוך ה'. אצלי העבודה היא בנוסף לכמה סדרי לימוד שאני זוכה ללמוד בכל יום. לפעמים אני רואה אברך, כל כולו מתלהב שרכש מחשב חדש, ואני נוהג לומר לאברך כזה: "דע לך, קנית משחק של מבוגרים..." על פי רוב

המקצוע בו אני עוסק הוא, כל מה שקשור לתחום הבניה והשיפוצים, הרחבת דירות וכו', ואציג את הדברים מהזווית שלי.

בתחום שלי, אי החזקת מכשיר מביאה לפעמים ממש להרמת גבות. זה מגיע מכל הכיוונים, מ'אחים' שלנו בפרט, אם זה ספקים, או בעלי חנויות מולם אני עובד, ולהבדיל גם מ"בני הדודים" איתם אני עובד.

והאמת, סמארטפון יכול לבוא לידי שימוש פעמים רבות בתחום, לדוגמה, בהעברת תוכניות ואישורים, בטיפול באישורי העסקה של פועלים, בהזמנת מוצרים, בהתנהלות מול הלקוחות, כל אלו הם דברים על בסיס יומי, ובהחלט יתכן שיש פעמים שהמכשיר יכול לקצר תהליכים.

בהחלט שיש גם קשיים, ואולי העיקרי שבהם הוא ההתנהלות מול הלקוחות. יש רבים שאני מגיע אליהם הביתה לסכם עניינים, ולאחר שאנו סוגרים עניינים, הם מפטירים

לעברי: "את התוכניות נשלח לך בוואטסאפ", ואז אני אומר להם: "אין לי וואטסאפ, תדפיסו את זה ותעבירו ידני". והם אומרים: "בסדר, אז נעביר במייל". ואז הם מופתעים לשמוע שאפילו מייל אין לי, כשאני אומר להם: "מצטער, אבל זה מה שיש לי, תביאו ידני".

יש לקוחות שמתנדבים ומציעים לי: "תשמע, עד סיום הבניה נחכים אותך איזה מכשיר בדיוק לקנות ואיך לעבוד איתו", ואני עונה להם: "תודה רבה, אל תעשו לי כאלה טובות! זה לא עוזר לי כלום. תנו לי להישאר כפי שאני. טוב לי כך". ואני מוסיף להם: "תהיו ישרים עם עצמכם, גם אתם תודו לי שיותר טוב בלעדיו". האמת, שהמכשיר הכי משוכלל שיש לי בבית זה

”
תנו לי להישאר
כפי שאני. טוב
לי כך.”

מכשיר? כל זוג שהחליט לבנות, גם אם זה באמצע הלילה ומתחשק להם לשבת עכשיו על כוס קפה ולדון על התוכניות שלהם, יכולים לשלוח הודעה לקבלן על מה שהם רוצים. ומיד, הוא נכנס להיכון והוא צריך להגיב מיידית. זה גוזל לו את שלוות הנפש. הוא כל הזמן בעבודה. לכן, דווקא הניתוק מהמכשיר תוחם את הזמנים. יש זמן עבודה, יש זמן של משפחה ויש זמן לכל דבר אחר. כמו שיש לנו שבת קודש שהיא ברכה אדירה, ואף אחד לא חושב שיש כאן הפסד פרנסה, כך אי החזקת הסמארטפון זה ה'שבת' שבתוך ימות החול.

ראיתי פעם קבלן מה"בני דודים", הוא עבד על 14 אתרי בנייה במקביל. המכשיר שלו היה מפוצץ בהודעות, רגע של מנוחה לא היה לו. יום אחד באמצע שהוא ניהל שיחה, הוא קיבל הודעות ללא הפסקה, וזה פשוט הוציא אותו מדעתו. הוא לקח את המכשיר ובחמת זעם השליך אותו ארצה וניפצו לרסיסים. לא משנה שלמחרת כבר הגיע עם מכשיר חדש... אבל זה רק חידד בעיניי את ההרס והשיגעון של המכשירים.

צריכים להיות חכמים מראש ולא לחכות לרגע שבו בוכים על העבר! שווה להחזיק אך ורק טלפון כשר. אנו מרוויחים מכך גם מבחינה רוחנית וגם מבחינה גשמית, זה שווה כל דקה.

זה אמנם מתחיל בחידושי תורה, אבל עם הזמן יש עוד קצת ועוד הרבה דברים...

לפעמים אני אומר לאברכים: "תעשו בדיקה פשוטה: כמה זמן אתם יושבים עם המחשב בשבוע הראשון, וכמה זמן בשבוע העשירי".

הדבר שהכריע אצלי את הכף שסמארטפון לא בא בחשבון היה, כאשר סיפר לי אחד ממכריי כמסיח לפי תומו, על משפחה שלצערנו אינם שומרים תורה ומצוות, שנסעו לטיול עם בני המשפחה. באמצע הטיול בתם בת העשר קמה והתפרצה על כולם. שאלו אותה מה קרה, מה זה ועל מה זה, ואז ענתה: "פעם היה כיף לטייל אתכם, היום כל הזמן כל אחד במכשיר שלו. אנחנו גם כך לא ביחד, אז אם כך, למה להיצלות סתם בשמש? כבר עדיף להישאר בבית תחת המזגן ולשחק במכשיר". כששמעתי את זה, קלטתי בצורה מוחשית מאד לאן המכשיר הזה עלול להוביל את המחזיקים אותו.

אני רואה גם בעבודה אצל הפועלים, כל רגע פנוי הם מיד במכשיר. בעבר הם היו מנצלים את ההפסקות למנוחה, היום יש להם דבר אחד ויחיד: כל הזמן במכשיר. **פשוט עולם משוגע.**

חשוב לי לחדד עוד נקודה: אי החזקת מכשיר היא מתכון לאיכות חיים. הרי מה קורה לקבלן שיש לו

גם אתם מכירים אנשי עסקים שכירים/עצמאיים שמחזיקים רק פלאפון כשר וללא טאבלט וואטסאפ במחשב?

נשמח שתשאירו לנו הודעה

במס' **02-6524490** שלוחה 8

חשוב להשאיר: שם, טלפון, איזור מגורים. תחום עיסוק.
יחד נפיץ את האור

הרב שמואל מרדכי יאקאבאוויטש הי"ו דרייווער, וסגן מנהל רשת "יש" ברמת בית שמש

בית שמש

סמארטפון - איך בגדרו הגדול קודם!

בביתי: "אני אמנם עושה נסיעות, אבל סמארטפון אני לא אקנה, גם במחיר שאפסיד כסף!" ואכן היצר הרע מנסה להחדיר כאילו אני מפסיד, כאשר אין לי הזמנות בתדירות גבוהה כמו שמגיע דרך הוואטסאפ. אך עם כל זה, אי אפשר להתכחש לסייעתא דשמיא, כאשר יש אנשים קבועים שרוצים דווקא נהגים בלי סמארטפון. ויש לנו קבוצה של כמה נהגים שאין להם סמארטפונים כלל. מרגש לראות איך כולם מאוגדים בנחרצות בדעה ובעצה אחת, שבכל מחיר לא נתכוּפך לניסיון המר הזה!

כמו כן בניהול החנות "יש", אנחנו מבצעים הזמנות מול עשרות חברות וספקים, וכל זה מתנהל רק עם עט ומחברת. אנחנו רגילים כבר לשמוע יום יום, איך הספקים מתעקשים: למה אין לך וואטסאפ? מה אתם כל כך פנאטיים? אבל התשובה שלי ברורה: אין לנו סמארטפון כי אנחנו רוצים להישאר אנשים שפויים. יצוין, שמיד עם כניסתי לתפקיד זה, הבהרתי כתנאי ראשון, שאני יכול לעבוד רק בלי סמארטפון. הצבתי זאת במפורש בעת חתימת החוזה מול המנהל.

שואלים מה נותן לי את הכוח לעמוד חזק כל כך? כתשובה אני מספר סיפור שחוויתי בימי נעוריי על סבא שלי הרה"ח ר' אברהם יהודה יאקאבאוויטש ז"ל.

לסבא שלי היה אח שנפטר ללא זרע של קיימא ל"ע, והשאיף דירה גדולה שהייתה שווה יותר ממיליון דולר. אחד מבני המשפחה שאינו שומר תורה

לפרנסתי אני עוסק כדרייווער, וגם סגן מנהל ברשת יש ברמת בית שמש.

כשהתחלתי להסיע אנשים בתור דרייווער, ידעתי שאני נכנס לניסיון קשה מאוד לקנות סמארטפון, שכן רוב ההזמנות מתבצעות דרך הוואטסאפ. על רגל אחת אפשר להגדיר את זה כך: רוב הנסיעות הולכות בחטיפות... זאת אומרת, מישהו מעלה נסיעה לוואטסאפ, ומי שתופס ראשון, אז "זכה לו". היום אנשים רגילים להזמין נסיעה מהרגע להרגע. תוך עשר דקות מרגע ההזמנה הם רוצים לשבת כבר ברכב. לכן הדרייווער צריך לשוטט בוואטסאפ על בסיס קבוע, כדי להיות זמין ומוכן לחטוף את הנסיעה שרוצה לבצע. במוחו פנימה מתחוללת מלחמה תמידית, אם ברגע זה הוא לא מפסיד נסיעה...

יש עוד כמה פרטים שמצטרפים לניסיון. לדוגמה,

כל אדם פרטי יכול לפרסם נסיעות, ולהרוויח אחוזים מהנסיעה. וכך, חוץ מהרווח שלו כנותן שירות, הוא יכול לשלוח נסיעות לנהגים אחרים במקרה שהוא עסוק עם לקוחות קודמים, ולהרוויח מכל הכיוונים. ובכלל, אם אתה לוקח מישהו לירושלים ומעלה זאת לוואטסאפ, יש הרבה סיכויים שתמצא מישהו לקחת חזור לבית שמש, וכך מרוויחים מהנסיעה כפול, גם בהלוך וגם בחזור.

אבל, כבר בתחילת הדרך שלי בפרנסה זו, אמרתי

”
אבל סוף הסיפור
האמתי הוא,
שהיום יש לו
נכד שלא קונה
סמארטפון, כי הוא
רוצה ללכת בדרכי
סבא שלו.

בדחקות ובצמצום. אבל סוף הסיפור האמתי הוא, שהיום יש לו נכד שלא קונה סמארטפון, כי הוא רוצה ללכת בדרכי סבא שלו, ומגיע למסקנה שבוודאי הסבא היה אומר היום: אני לא חושב שלקנות סמארטפון זה בגדר השתדלות...

אפשר ללמוד מסיפור זה הרבה עוצמת הנפש, גבורת רוח, ועמידה איתנה בניסיונות שהיצר אורב

לנו. אבל, לענייננו יש לנו לשלוח מסיפור זה מסר מדהים, ואת המסר הזה אנחנו צריכים לשנן: כל מה שאנחנו עושים זה רק השתדלות, וזה מחיובי עבודת ה' שהקב"ה ציווה לנו. אבל מה שלא קשור להשתדלות, אין לנו שום היתר לעשות!

לסיום אני אוהב לתת טיפ: כששואלים אותנו: "יש לך וואטסאפ?" לא להתחמק ולהתבייש, אלא להביע בשמחה ובגאווה יהודית של ויגבה לבו בדרכי ה': "אני שמח שאין לי, ותודה לה' שזיכה אותי!" מפעם לפעם אני מוסיף במאמר מוסגר: "תנסה גם אתה לעבוד בלי סמארטפון, ותתחיל לחיות חיים מאושרים!"

ומצוות, קפץ על הירושה, ובלא אומר ודברים מכר את הדירה ביוזמתו, וכמובן שלשל את הכסף לכיסו... כשנודע לבני המשפחה על פשע זה, פנו מיד לעורך דין כדי שיתערב בסיפור. עוה"ד נתן להם להבין שזו פרוצדורה לא קשה בכלל. הוא ביקש מסבא שלי שיחתום על מסמכים להזמין את הנוכל למשפט בערכאות, וכך יוכלו להעביר את הירושה לסבי ז"ל. יש לציין שהסבא ז"ל היה חי בצמצום ובדחקות גדולה מאוד, כך שכל גרוש היה מציל אותו.

אבל לא איש כמו הסבא יאבד עשתונות. הוא התבונן קצת, ואמר: "אני לא חושב שללכת לבית משפט זה בגדר השתדלות. כסף מגיע מן השמים על ידי השתדלות, וללכת לערכאות מבחינתי זה לא השתדלות!" ובזה הסתיים הסיפור. סבי המשיך לעבוד קשה מאוד להביא טרף לביתו, ולא קבל את הכסף השייך לו.

אנשים אוהבים לגמור סיפור כזה עם סגירת מעגל, איך בסוף הוא זכה בפיס... אך לא. הסבא נשאר לחיות

שמורת הטבע הרוחנית שלך חייבת הגנה אתה חייב לתת תשובה. הגנה!

המאושרים' היא הערובה ליכולת שלך להתקיים בקדושה מעל לגלים הסוערים. לנחמים על הבית. מחזקים את האושר הרוחני.

תורמים ושותפים במהפכת המאושרים
עושים עכשיו שותפות קבועה של 25 ₪ לחודש

העברה בנקאית:

בנק: לאומי (10) סניף: 904
מס' חשבון: 10236395 ע"ש ביתר טהורה

נדריס פון:

079-9690403
שלוחה 1

הרב בנימין פנחסוביץ הי"ו זמן איכות - בית למשחקי חברה

בית שמש

היגיון, אהבה, אמונה, אלו

מעל חמש מאות אלף יחידות, וכל זאת בלי להיעזר בטכנולוגיה פסולה.

ברוך ה', הכל קרה והתגלגל מהר מאוד. באחד הימים חבר שאל אותי: "איך עשית את זה? אני מכיר הרבה אנשים שמנסים לפתח דברים ולא מצליחים". סיפרתי לו את השתלשלות העניינים, והוא הוסיף: "בעצם, פגשת הרבה אנשים טובים וכל אחד קידם אותך עוד קצת עד שהגעת למקום טוב". עניתי לו: "האמת היא, שאכן, בדיוק כך!" הכול בסייעתא דשמיא. היום יש לי מפיץ חסיד גור, שיש לו רק פלאפון כשר. אולם בכל הארץ מכירים אותי, וכך ד' עזר לי דרך הרבה אנשים טובים שמנותקים מהטכנולוגיה.

מרתק לשמוע מהמשווק שלי כיצד הוא מסתדר בלי

מכשיר. הוא עוד מתעסק עם אנשים בכל העולם, ונוסע לסין לעתים קרובות, כי הוא מייצר שם משחקים וצעצועים, וצריך לראות ממש בעין את תהליכי הייצור. ועם כל זה, הוא דבק בעקרונותיו ולא משתמש בסמארטפון. הוא תיאר לי כיצד הוא הולך לבייג'ין ועומד שם בתור בין מיליון איש. כשמגיע תורו הוא מגיש לפקידה בשדה תעופה דף ובו מודפסים פרטי הטיסה, והיא מסתכלת עליו כאילו נפל מהשמש: "מה זה הדבר הזה 'דף'? מאיפה הבאת את הדף הזה? כולם פה עם פלאפונים". והוא אומר לי: 'עדיף לי לצאת טמבל לשתי דקות ולא טמבל

לכל החיים'... אז נכון, אנשים אומרים "מיליארד סינים לא טועים", ואני סובר הפוך: מתוך מיליארד סינים עם מכשיר, זה מרגש להיות בין הבודדים הנבחרים שזוכים

אני קודם כל אברך כולל, ובכובע השני שלי אני מפתח "משחקי חברה". ההתחלה שלי בתחום המשחקים הייתה עם פיתוח משחק תקשורת חווייתי של קלפים שאלות מעניינות ומפתחות שיח. המשחק מחבר בין ההורים לילדים ומחזק את הקשר בתוך המשפחה: "הורים וילדים פותחים קלפים" קוראים לו. במהלך המשחק ההורה מרים קלף בלי לדעת מה כתוב בו, ושואל את הילד את השאלה שכתובה שם. אחר כך הילד מרים קלף ושואל בתורו את השאלה שכתובה בקלף שיצא לו. המשחק בעצם מבוסס על הרבה שאלות שהיינו רוצים שהילדים שלנו ישאלו אותנו אבל הם לא שואלים. איכשהו, הילד לא מגיע לאמא שלו ושואל אותה באמצע החיים: 'האם היה לך איש מבוגר שהשפיע עלייך בתקופת הילדות?... אנחנו לא מגיעים לזה, ובעצם יש לנו הרבה שאלות

{ותשובות} שאנו רוצים לשמוע מההורים ולהעביר לילדים.

מרתק לשמוע מהמשווק שלי כיצד הוא מסתדר בלי מכשיר. הוא עוד מתעסק עם אנשים בכל העולם, ונוסע לסין לעתים קרובות

ומדוע בכלל פניתי לתחום הזה? האמת, שמתי לב לכל מיני משחקים מההווי החילוני שנכנסו לציבור שלנו בדלתות האחריות. אפשר לראות בחנויות חרדיות משחקים שמגיעים ממקומות זרים מאד לרוחנו, וחבל מאד. יש לנו הרבה מה לתרום, אנחנו לא במצב שצריכים לרעות במקומות זרים.

התחלנו עם כמה דברים ניסיוניים, ואמרתי לעצמי: אני קופץ למים. המשחק הראשון שפיתחתי הוא

משחק של מאתיים שאלות, מאה להורים ומאה לילדים. התחלתי לשווק את המשחק בסביבה המוכרת שלנו, וכיום הוא נמצא ביותר ממאתיים חנויות ומכרנו כבר

באמצעות הטלפון או במיילים שבחדרי המחשב. בנוסף לאיש הקשר בסין, יש לי גם עובד שאחראי על השיווק, כאשר אני מתווכך ביו חלקי העסק השונים: אני מתקשר למפעל והם מדפיסים ומביאים את זה לארץ למחסן, ואני מתקשר למחסן ואומר לעובד 'תשלח לי כך וכך כמויות'. הכול מתנהל בטלפון או במייל, אם הוא צריך דווקא הוראה בכתב, ואז אני עולה לחדר מחשבים ושולח לו מה שצריך וממשיך הלאה. ברוך ה', היום העסק כבר מבוסס ו'נוסע' כמעט מעצמו, ואני אחראי היום רק על פיתוח המשחקים החדשים והתיווך בין העובדים, כך שכמעט אינני נזקק למכשיר.

אני רוצה לומר בדרך אגב: אמנם המערכה של הטכנולוגיה היא קשה, מורכבת ועולמית, אבל יש כל כך הרבה רבדים לנושא, וניתן עוד להשפיע ולחזק. אסור להזניח שום תחום. אני חושב שהרעיון הזה לכנס אנשי מקצוע מכל התחומים שאומרים: "הנה, אנחנו מסתדרים ומאושרים וגאים בכך", זה מיזם חשוב מאד, ואני שמח להיות חלק ממנו.

המפגש הישיר הזה עם בעלי העסקים המתמודדים בשטח, יש לו עוצמה מיוחדת. זאת משום שפעמים רבות אנשים שזועקים נגד הטכנולוגיה ומגיע להם הרבה הערכה, לא מבינים מספיק את הקושי ואת ההתמודדות כמו אנשי עסקים שחיים זאת ביומיום ולמרות הכול מצליחים ושמחים לעצור את הסחף ולומר "לא" למכשירים. אני רק אספר דוגמה לסבר את האוזן: בא אלי משהו שלוחם רבות נגד האינטרנט, ובאמת זו זכות גדולה. יום אחד אמרתי לו: "יש לי שאלה בשבילך, פנו אלי מגוף ממשלתי גדול ורצו לרכוש כשישים אלף יחידות של המשחקים שפיתחת. זו עסקה של עשרות אלפים, עם צפי ריאלי למאות אלפים. הבעיה היא, שההתקשרות איתם לגבי ההזמנה היא רק בוואטסאפ. מה אתה אומר שעלי לעשות?" הוא לא ידע מה לענות. הוא רק אמר: "זו שאלה לאדם גדול..."

אגלה לכם מה עשיתי לבסוף? למעשה, עוד אין סוף. העסקה הזאת באמת בהשגחה, כי אני לא מתכוון להשתמש בוואטסאפ לצורך כך, ולא לצורך אף עסקה אחרת. **אם זה שלי - זה עוד יבוא אלי בדרך כשרה, להקב"ה דרכים משלו.**

ואחרי כל ההקדמה הזאת, אני רוצה להסביר למה באמת

לא להחזיק כזה מכשיר!

אתם שואלים כאן: בכל אופן, איפה המכשיר הזה היה יכול להגיע לשימוש בעסק שלי? ואני אסביר: כאשר מוציאים משחק, הדרך ארוכה: תחילה אני חושב על כל מיני שאלות ונושאים, אחר כך מקליד ומעביר את הדפים פיזית למגיהה. היא בודקת ומחזירה לי אותם, ושוב - הכול בדפים מודפסים ולא במייל או בוואטסאפ. משם הדפים עוברים להדפסה פשוטה של המשחק. אגב, את ההדפסה עשיתי אצל **הרב א. ברלינסקי**, אברך בעל בית דפוס מעולה בביתר עילית (וגם הוא מסתדר מעולה בלי סמארטפון). בשלב הבא אני משחרר את המשחק למספר מכרים ומשפחות, ומחכה לקבל מהם משוב, בעיקר שליילי... בכדי להבין איזו שאלה מיותרת, ואיזו שאלה לא מכובדת, וכו'. כיום המציאות היא, שלומר לאנשים: "קח דף ועט ותתחיל לכתוב עשרים סעיפים של ביקורת: במה המשחק טוב ובמה לא וצריך לשפר", זה מאוד קשה. יש אנשים שעבורם זה כמו שיאמרו להם: "תיסע לירושלים ותביא לי משהו"... אם יש מכשיר צמוד, הרבה יותר קל להם תוך כדי משחק לכתוב כל הערה, ולשלוח מיד את המשוב. אולם ברוך ה', עברנו גם את זה והסתדרנו מצוין בלי המכשיר.

אחרי שלב המשובים ושיפור המשחק, מגיע שלב הגרפיקה. אני אדם שאוהב להיות מעורב בהפקות שלי עד הפרטים הקטנים. בכל פרט אני בודק, חושב ומחווה דעה. וכך הלכתי לגרפיקאי (שגם לו אין סמארטפון!) ובחרנו הכול. לאחר מכן הוא מתחיל לערוך את המשחק ובכל שלב הוא שולח אלי את העבודה. ואז אני קם ונוסע לחנות המחשבים "ביזנס סנטר" לבדוק מה הגיע. שולח לו הערות ובקשות בחזרה וכך כל שלב מתנהל לאט אבל בטוח וכשר.

במקביל, אשתי עובדת במחשבים. כל הזמן רצו לדחוף לה נט סטיק לבית. אמרו לה בעבודה: "מה יהיה אם תפרוץ מלחמה, או שירד שלג, ולא תוכלי לבוא לעבודה!?", אך אנו סרבנו ונלחמנו בזה בכל הכוח.

בנוסף לגרפיקה יש גם את העיסוק מול בתי הדפוס: החל מקבלת הצעות מחיר ודוגמאות, ועד להדפסות הסופיות שאני עושה בדרך כלל בסין. ברוך ה', יש לי איש קשר בארץ, שעומד בקשר עם הדפוס שם בסין. הוא המתווכ שלי מולם, וכל הקשר שלי מולו מתנהל

למקומות לא טובים... הרי מכל הבחינות, זהו רווח נקי שאין לי מכשיר כזה ביד.

מעלה נוספת שהרווחתי מחדרי המחשב היא, כשאני צריך לכתוב טקסטים ארוכים, אני כותב אותם בבית ביישוב הדעת ואחר כך פשוט "מדביק" אותם במקום המתאים. אני חושב שיש יתרון גדול לכתיבת דברים חשובים וארוכים בווד פשוט, ולא בשדה הסופי ששם הם צריכים לעלות. וכמובן, קורה לא אחת, שבין הזמן שאני כותב את הדברים לבין הזמן שבו אני מעלה אותם בפועל, אני מבין יותר טוב את העניין, ואני מספיק ללטש שוב את הדברים ורק אז לשלוח. המתניות בתחום זה היא טובה מאד, בפרט שהודעה שנשלחה אין להשיב.

אני רוצה לסיים בתובנה חשובה שגיליתי במהלך העיסוק שלי: בסופו של יום, אם אתה אדם רציני ויש לך מה למכור, ואתה מתעסק בתחום שמעניין את הלקוח, המייל יספיק לך לחלוטין. אתה שולח לאנשים מייל והכול בסדר, לא קורה שום דבר. זה הסיפור שלי בכמה מילים.

אני לא מחזיק את המכשיר הזה: ההסבר הוא פשוט, כי זה לא רצון ה'! אני ארגיש רע להתפלל לסייעתא דשמיא, כשאני יודע בבירור שאני עובר על רצונו של הקב"ה. **אני רוצה את הקב"ה שותף פעיל בעסק שלי!**

הייתי פעם בהרצאה ואחד המשתתפים שאל את המרצה: "תגיד, האם הציבור החרדי בעד טכנולוגיה או נגדה? מה הסיפור כאן? הרי לא ראיתי אישה חרדית מכבסת ביד את הכביסה, וגם מכונת הכביסה היא טכנולוגיה". והמרצה השיב לו מענה אמיתי ומהדהד: **"הציבור החרדי הוא עם הגב לטכנולוגיה"**. בניגוד לציבור החילוני שהוא סופג את הטכנולוגיה אל הפנים, כל מה שמגיע הוא לוקח ואוכל, לא משנה מה, הרי שהציבור החרדי עומד עם הגב לטכנולוגיה. כשהטכנולוגיה עוברת אותו, הוא מסתכל קדימה לראות מי נפל ומה נפל, ובוחר בשיקול דעת מה לקחת ומה לא. היום יש חדרי מחשבים ושם תעשה את מה שאתה צריך לעשות. הציבור החרדי ממוקד: מה שצריך לעשות עושים, ומה שלא לא.

ישבתי לאחרונה בניחוח אבלים במשפחה חילונית. שאלתי אותם: "איך זה נשמע לכם שאני מנהל עסק, ופעם ביומיים ולפעמים פעם ביום אני הולך למקום שיש לי שם מחשב, וכתוב לי למעלה את מספר הדקות שאני על המחשב, כך שאני רואה כל רגע כמה זמן יורד לי וכמה זה עולה לי. שם אני בודק בכמה דקות מה שלחו לי, עונה, מגיב ומתקדם הלאה, איך זה נשמע לכם?" הם הסתכלו עלי כאילו הגעתי מהחלל והיו מופתעים מהרעיון של הדברים. אני אומר את הדברים רק כדי שנבין באיזה עולם מושגים שונה אנו חיים ב"ה, וזר לא יבין זאת, כמו שהם לא מבינים את העונג שיש לנו בכך שאיננו יכולים לנסוע בשבת קודש.

לעתים קרובות יוצא לי לחשוב לעצמי בכל מיני מצבים: 'הנה, אם היה לי עכשיו פלאפון, בוודאי הייתי נופל...!' וזה לא צריך להיות במקומות או אירועים מיוחדים, אפילו כשאני סתם יושב לבד בבית, או שעבר עלי משהו לא נעים ואין מצב רוח לכלום, באינסטינקט אני פותח את הפלאפון, רואה מחשבון ולא כלום, סוגר את הפלאפון וזהו, נגמר הסיפור. ואם זה היה מכשיר לא כשר, כמה זמן ואנרגיות הייתי מבזבז עליו במקום להתנער מהדכדוך ולהשקיע בדברים חשובים הרבה יותר. בוודאי גם הילדים לא היו מקבלים יחס כמו היום, כי המכשירים האלו גוזלים את כל היחס שלנו גם בלי שנשים לב. וחלילה, אם הייתי מגיע בעקבות זאת

הרב משה בן פורת הי"ו בעל חנות "בזאר המנורה"

ביתר עילית

בשמואלים לא שלנו בכל מקום, הם באים איתנו

ממכשירים נראה כתוקע את התקדמות העסק. אולם אנחנו יהודים מאמינים ועושים רק את מה שמותר. מעבר לכך, זה כבר לא בתחום העשייה וההשתדלות שלנו.

לפעמים אנו לוקחים גם מוצרים של חברות קצת יותר יקרות, אבל מה שחשוב הוא, שיש להם הבנה לצרכי המגזר והם יודעים לא לפגוע ברגשות שלנו.

אני שמח לשרת את תושבי העיר רבות בשנים, ומקווה שתגבר המודעות לצורך להתנזר מכל הכלים הבעייתיים, ולעמוד על המשמר, ונזכה כולנו לסייעתא דשמיא.

ברשותנו חנות בגדים להלבשה כללית לכל המשפחה בביתר עילית. אנו משתדלים לשמור שהכל יהיה לפי כללי הצניעות, לדוגמא, שגרבי נשים יהיו בעובי המותר על פי ההלכה. וברוך ה', יש לנו סיפוק רב שבזכות העמידה שלנו על המשמר, נשים רבות התחזקו בעניין והשתפרו בדרכי הצניעות.

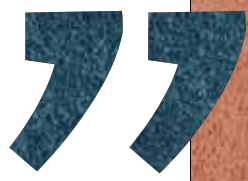
לגבי מה שמדברים כאן אני רוצה לומר; ברוך ה', אין לי סמארטפון וגם במחשב אין לי אינטרנט. סוכנים שרוצים להביא סחורה צריכים להגיע עם קטלוג פיזי כאן לחנות. אני אומר להם מראש אני "עתיק". צריך לדעת, כי בסופו של יום, ברגע שאתה סוחר הגון ומשלם עבור הסחורה, הם לא מוותרים עליך. הם רצים אחריך בכל דרך שתבחר, ואני כפי שאמרתי, לא נותן להם שום אופציה אחרת מלבד לבוא בכבודם ובעצמם לחנות עם הקטלוג.

גם עכשיו התקשר אלי סוכן מתל אביב ובקש שאבוא אליהם לבחור סחורה. אמרתי לו בהחלטיות: "בקיץ אני לא בא לתל אביב". וברוך השם, הסוכן הסכים ואמר שהוא יבוא אלי לביתר. מכך צריך ללמוד לכל העניינים: הסוד הוא, לעמוד על שלנו בכל תוקף, ואז הם צריכים לבוא לקראתנו.

יש לי דוגמא נוספת לעניין: יש מכשלה הנפוצה כיום, לצערי, של כל מיני תמונות לא יפות על בגדים ומוצרים. יש חנויות שלא שמות על לב ומביאות את המוצרים האלו, וזה ממש לא צריך להיות כך. ילד יהודי לא צריך להיחשף לדברים כאלה.

אולם ממש לאחרונה שמעתי על סוכן מסוים, אשר קיבל פניות רבות מאנשים ומחנויות שזעקו על מוצר מסוים עם תמונה לא הולמת, ובשל כך הוא דאג להוציא קו ייצור מיוחד בלי התמונה הבעייתית. כאן רואים כי כשיש דרישה ציבורית הכול אפשרי. צריך רק להאמין בכוח שלנו, ולא להתפשר על שום דבר ברוחניות.

האמת, לפעמים העיקרון החשוב הזה של התנזרות

צריך רק להאמין בכוח שלנו, ולא להתפשר על שום דבר ברוחניות.

הרב אליעזר יוטקובסקי הי"ו מגדולי עסקני הציבור החרדי

בני ברק

אלהי נשאר בן אלהי. אלהי נשאר נראה.

להם מכשיר, הם הופכים להיות לא רלוונטיים. כשאני רואה את זה, אני אומר: "אוקיי, אני מעדיף להסתדר בלי המכשיר הזה".

● ואיך ההתנהלות בפועל בלי מכשיר?

הודעת? בכל משרד יש מייל וזו לא בעיה. מי שבאמת מחפש אותי, שולח במייל. אז התשובה תהיה באיחור של שעתיים או באיחור של יום, לא נורא. שום דבר לא בורה. בסופו של דבר מגיעים לאותם דברים, ואתה נשאר בן אדם. אתה נשאר נורמלי. אתה נשאר שפוי. כשאתה רוצה להיות עם עצמך, אתה יכול להיות עם עצמך.

● ומה עושים כשיש צורך בתקשורת עם כאלו שאינם שומרי תורה, ודרך התקשורת שלהם היא כמעט רק דרך הוואטסאפ, איך מסתדרים?

האמת, זה קשה. מי שאומר שזה לא קשה, זה לא נכון.

אבל גם פעם חשבו שקשה לשמור שבת. לפני שמונים שנה רבבות אנשים הורידו את הכיפה רח"ל, כי הם חשבו שאי אפשר לשמור שבת. באמריקה מי שלא עבד בשבת, לא היה לו לחם לאכול. וכך גם באירופה, וכך גם בארץ עם ההסתדרות והפנקס האדום, ואנשים מסרו נפשם עד שהיצר הרע הוריד את הניסיון הזה ועברנו לניסיונות אחרים. כך שבכל תקופה יש ניסיון אחר, אנחנו צריכים לעבור אותו בגאון ולנצח. ולחכות עד שהניסיון יעבור והתקופה תתחלף. איך יימצא הפתרון לניסיון המכשירים, ומה הוא יהיה? אני לא יודע. אבל בטוח שיימצא פתרון מצוי, וזו רק שאלה של זמן.

ברוך ה', אני מנהל את ארגון "אנחנו וצאצאינו" עם קרוב לתשע מאות סניפים ותשע מאות רכזים, ומחייב אותי לעמוד בקשר עם אנשים בארץ ובעולם.

בנוסף ל"אבות ובנים" אני עוסק גם בעניינים שקשורים ליישוב הארץ. כמו, פתרונות דיור לציבור החרדי, ולצורך כך אני בקשר עם הרבה עם אנשים שאינם שומרי תורה ומצוות, וזה החלק הקשה יותר להתמודדות בלי סמארטפון. אני עוסק גם במציאת תעסוקה לנשות ישראל על טהרת הקודש, ויש לנו פרויקט גדול בתחום. גם זה דורש ממני לחפש בעלי מפעלים ובעלי פרויקטים, שבדרך כלל, התקשורת איתם היא רק דרך המכשיר. אין להם כבר שפה אחרת בכלל, וזה אכן דרך קשה, אבל אני חושב שאנחנו מחויבים לה, ואם כן, זו דרך ההשתדלות שלנו.

”
כשנהיה אחרי
שהבועה תתפוצץ
ואז נסתכל אחורה,
כבר הכול ייראה
הרבה יותר קל.”

● מה באמת מחזק אתכם לא להחזיק את המכשיר, למרות כל הקשיים?

קודם כל, כי זה מה שפסקו הרבנים. בלי התחכמויות.

בנוסף, אני חושב שאינני חייב להפסיד את החיים שלי בשביל ענייני עבודה. ואני אסביר: אני מכיר אנשים שנכנסו למכשיר, ומאותו רגע שהם במכשיר, ניגמר הבן אדם! יש מכשיר ולא בן אדם!

אנשים שאני מכיר ופעם היה כיף לשבת איתם בישיבות של עסקנות, היה תענוג להתמודד איתם ולשמע את חכמתם ובינתם, פתאום אתה יושב איתם באספות, ומגלה שהם הפכו להיות עבמיים. אתה מדבר והם לא איתך. לא מקשיבים, לא מציעים שום רעיון לעניין, זו פשוט קטסטרופה! מאותו רגע שיש

הברית, אמרו עליו שהוא עובד שבע עשרה שעות ביממה. כשהוא ירד ונכנס פורד לנשיאות, אמרו לפורד: "לינקולן עבד שבע עשרה שעות! כמה שעות אתה הולך לעבוד?" אז הוא אמר: "אני אעבוד במשך שלוש שעות בדיוק!" וכך הוא הלך לנהל את ארצות הברית. ואומרים, שהנשיא פורד ניהל את ארה"ב באופן הרבה יותר מוצלח מלינקולן. **כי השלש שעות שלו היו איכותיות יותר, יותר "פורד" איך שזה נקרא. משבע עשרה אחרות...**

בסופו של דבר, מי שסביב המכשיר, אין לו דקה אחת של ריכוז. אין לו התנהלות רצינית. הכל אצלו מבולגן, הלימוד תורה, התפילה, העבודה וסוגי העיסוקים. איך כתוב? אין לו אומנות אחת. ברגע שאדם מתמקד בעבודה אחת בעניין אחד, הוא מסתדר. אבל אם כל דבר נקטע, רגע יש חדשות, רגע מישהו נהרג, רגע מישהו נולד, כל הזמן יש לו דברים אחרים בראש, הבן אדם לא ממוקד בשום דבר. הכל נשאר כזה פרווה, לא מרוכז בכלום, לא בתורה, לא בתפילה, לא בעבודה. מה הוא מצפה מעצמו?

אני אומר לך, זה פשוט מחריד לראות עסקנים טובים שהיו איתנו פעם ועבדו במרץ, והיום אני לא מתעסק איתם. אני אפילו לא קובע איתם פגישות, כי חבל על הזמן.

ה' יעזור, ונזכה להתגבר על הניסיון הזה ולראות רק ברכה והצלחה וכל טוב.

כל החכמה היא, כשאנחנו נמצאים בתוך הניסיון ועומדים בו, לא אחריו. כשנהיה אחרי שהבועה תתפוצץ ואז נסתכל אחורה, כבר הכול ייראה הרבה יותר קל.

ואני רוצה לספר לכם סיפור: באחד הימים חיפשתי מקום בדחיפות למשפחה שרצתה להגיע לשבת לבני ברק, עבדתי קשה ולא מצאתי. תפס אותי ידיד ואמר לי: "מה אתה עובד כל כך קשה?" אמרתי לו מה אני מחפש, והוא אומר: "אאא... איך אתה עובד קשה. בא, תראה איזה עולם מעניין. הנה, יש לי חמש מאות חברים בוואטסאפ פה בבני ברק לבדה. אפרסם את הבקשה שלך ותוך דקה תראה עשרה פונים שמעוניינים. בא תראה, הנה, אני שולח הודעה". עד היום אני מחכה... טוב שלא חיכיתי לו ולוואטסאפ שלו, כי הם היו נשארים ברחוב עד עכשיו. המציאות מוכיחה שיש סייעתא דשמיא למי שלא רץ למכשיר הזה. וגם אם לפעמים נראה לנו שכעת הפסדנו, מהר מאוד אנחנו מגלים שהרווחנו מאה דברים אחרים. אני לא חושב שאנחנו צריכים לעשות את מה שאנחנו לא צריכים לעשות, כדי להרוויח את מה שנדמה לנו נכון.

● אילו יתרונות ישירים או עקיפים אתה רואה מהחזקת רק מכשיר כשר?

אני לא יודע. אני חושב שמי שבכל דבר מחפש איפה התועלת, איך זה נגמר טוב, לא זו ההסתכלות הנכונה לדעת. אנחנו יהודים חרדים שומרי תורה ומצוות, שלא מחפשים בכל דבר איפה התועלת. אנחנו יודעים שאסור לאכול חזיר, לא בגלל שזה משמין ולא בגלל שיש כולסטרול ולא בגלל שום סיבה אחרת. אסור, אז אסור! יש דברים שהם אסורים ואנחנו לא משחקים איתם. בזה נגמר העניין.

● ובכל זאת, כמה מילים לאנשים שעדיין מפחדים ואומרים: אם לא נחזיק מכשיר לא נוכל לעבוד?

"לא נוכל לעבוד", אני לא ראיתי מישהו. אז אולי לעבוד הם לא יצטרכו, אבל פרנסה נותן הקב"ה. וכשהוא נותן, אז הוא נותן בכל צורה, והוא יתברך, לא צריך את המכשיר בשביל לתת לנו פרנסה.

המציאות היא, שהאנשים האלה אין להם יום ואין להם לילה. אתה יודע, כשלינקולן היה הנשיא בארצות

הרב יוחנן וייצמן הי"ו

חבר עיריית ירושלים מטעם אגודת ישראל, יו"ר וועדת שימור וחבר הוועדות המקומית והמחוזית לתכנון ובניה.

ירושלים

אלהי נשאר בן אלהי. אלהי נשאר נראה.

גמור מבחינתי.

רק כדאי לשים לב למסר שאנו מעבירים לילדים, אפילו בלי מילים. כמו שגדולי ישראל אמרו על היהודים באמריקה, כששאלו אותם מדוע ילדים יהודים רבים התקלקלו וירדו מהדרך למרות שהוריהם כן שמרו את המצוות בהקפדה. מדובר על אותה תקופה קשה, בה התחילו היהודים לנהור בהמוניהם מאירופה לארצות - הברית, בשנים שלפני

מלחמת העולם הראשונה, והם התקשו מאד למצוא מקומות עבודה בלי לעבוד בשבת. יהודים רבים ששמרו שבת באירופה לא עמדו בניסיון, ונעשו מחללי שבת. אך היו גם כאלה שעמדו בניסיון בגבורה ולא עבדו בשבת, ובכל תחילת שבוע פוטרו מעבודתם על כך שלא הגיעו לעבוד בשבת. מדי יום ראשון הם נאלצו לחפש עבודה חדשה כדי להחיות את בני ביתם. אבל למרבה הפלא, למרות מסירות נפשם, רבים מהם לא הצליחו לחנך את בניהם לשמירת שבת! ומדוע?

כמדומני שאומרים זאת בשם מרנן הרב שך ורבי משה פיינשטיין זצוק"ל, שמי שרקד בבית ואמר בשמחה: "ברוך ה' שזכיתי לשמור שבת", הילדים שלו נשארו דבקים בשבת ובמצוות גם כשגדלו. אבל מי שבכה בבית על ההפסדים שלו, אפילו שבאמת הוא מסר את הנפש לשמור שבת, אלא שנאנח בדאגה: "מה לעשות, אני צריך לשמור שבת", הילדים שלו לא המשיכו בדרכו ועזבו את התורה, רח"ל. כי אבא שמשדר לבניו ששמירת שבת היא ניסיון גדול, וש"קשה להיות

אני מכהן כחבר מועצה בירושלים. מלבד השליחות שהוטלה על חברי העירייה על ידי מועצגדה"ת לקדושת העיר ושמירת השבת, התפקידים הציבוריים שנתמנית במסגרת ההסכם הקואליציוני עוסקים בעיקר בנושאי התכנון, החברות בוועדה המחוזית שבה נידונים הפרויקטים הגדולים והמשמעותיים, הוועדה המקומית שבה נידונים עיקר הבקשות הנוגעות לאזרח הקטן וכן המלצות לוועדה המחוזית, וראשות וועדת השימור המאשרת את הבנייה בשכונות ובאזורים הוותיקים וההיסטוריים של העיר.

מגיעות אלי בלי סוף פניות מהציבור, שאלות ובקשות. לרוב, אלו עניינים שעלי להגיב עליהם במהירות, ואם היה לי מכשיר יתכן שהייתי זמין יותר, והיה לי קל יותר להסתדר, אבל למרות הכול, המאמץ הזה שווה. גם בתקופת הקורונה כשפניות הציבור הגיעו בקצב צפוף ממש, איפה יש הצללות, איפה יש מזון, והיה עוד מידע קריטי שצריך לקבל ולהעביר להנהלת העיר, לחמ"ל הקורונה, למינהלים הקהילתיים ולפקידים. כנראה שאם היה לי מכשיר, זה היה יכול לעזור, אבל ברוך ה', יש לי רק פלאפון כשר! לבסוף, גם בימי הקורונה העמוסים, כולם

קיבלו את השירות שהיו זקוקים לו והכול הסתדר על הצד הטוב ביותר. אומנם זה דרש ממני להתאמץ יותר מאחרים, אבל עשיתי זאת בחפץ לב. זו זכות להתאמץ יותר בשביל האידישקייט. זה לא אסון. גם לקנות אוכל עם הכשר עולה לי יותר יקר, וזה בסדר

י
יש בעלי עסקים שמתמודדים ולא רוצים להחזיק סמארטפון, אבל חושבים בלב: 'מי יודע, אם היה לי מכשיר הייתי יכול להיות בין המצליחנים של הדור'... מה אתה יכול לומר להם לחיזוק?

● יש בעלי עסקים שמתמודדים ולא רוצים להחזיק סמארטפון, אבל חושבים בלב: 'מי יודע, אם היה לי מכשיר הייתי יכול להיות בין המצליחנים של הדור'... מה אתה יכול לומר להם לחיזוק?

דבר ראשון, לא ראינו שאלו שיש להם מכשיר, הם המצליחים ביותר. זה תלוי בסייעתא דשמיא ובתפילות שלנו, לא בהחזקת מכשיר. אומנם לבעלי עסקים זה לעיתים ניסיון לא קל, ובאמת צריך להתאמץ כדי להסתדר בלי המכשיר, אבל זה שווה מכל הבחינות.

גם טכנית, אפשר לנצל זאת לטובה ולראות כמה אי החזקת המכשיר מסייעת לנו. הרבה פעמים אני יושב בוועדות עם אנשים חשובים ומכובדים מאד, ואני רואה שהראש שלהם לא איתנו! הם מרוכזים בסמארטפון שלהם ואני בס"ד מנצל את זה לטובת שולחיי...

אנו מדברים על עניינים חשובים שנוגעים לכלל אנשי העיר. צריך לקבל החלטות כבדות משקל, החלטות על מיליארדי שקלים או שנוגעים לצביון העיר וחייבים להיות מרוכזים וממוקדים, אבל אין עם מי לדבר. הראש שלהם תפוס באיזו זקנה שנפלו לה תפוחים ברחוב צפניה, בעץ שנפל בירוחם, באדם שמעיד ברחוב, בלווייתן שנפלט לחוף או בתמונות מכל מיני אירועים... אחרי הכול, רוב ההודעות שמגיעות ומסתובבות אלו הודעות מטופשות, בלי עניין ובלי צורך. אולי נחמד לשמוע אותן לחצי דקה, להחליף חיוכים ולהיות בעניינים, זה בסדר וטבעי, אבל בשביל מה? בשביל מה אתה שורף את הזמן שלך?! כשאין מכשיר, הזמן מנוצל יותר, יש יותר ריכוז, ואפשר רק לנצל זאת לטובה בכל העניינים.

יהודי", אלא שהוא מוכן לקבל על עצמו כל סבל ומחסור שבעולם ובלבד שלא לעבור על מצוות התורה, מה חושב הילד? "אבא שלי צדיק, ועומד בניסיון! אבל אני אינני כזה צדיק!"

עלינו לשדר, אדרבה: "כמה יקרה השבת מכל הון!", ו"כמה מתוקה התורה הקדושה!", או "כמה טוב לי שאני זוכה להיות בלי המכשיר!" הרי זה כמו אדם שקונה מכונת יקרה, הוא שמח בה ומאושר על הצלחת הקנייה שלו, ואינו מצטער על אובדן הכסף. כך אנו שמחים שאנחנו זוכים לקיים את מצוות ה' יתברך החביבות, ששוות כל כסף וזהב שבעולם! וכשהילד מרגיש שאביו באמת שמח בחלקו, ושאנו מרגיש שהפסיד כלום, אלא אדרבה, זכה לחיי נצח, אז גם הוא ירצה לקיים את כל המצוות בשמחה כמותו.

גם כשאנו מדברים לגבי הסמארטפון אנו צריכים לזכור נקודה זו, וליצור מצב שהילדים יבואו ל'חיידר' בשמחה, וייהנו 'להשוויץ': "כן, לאבא שלי אין סמארטפון! הוא מסתדר בלי זה!" ברוך ה', אצלנו, הבנים שלי מתביישים שיהיה לי מכשיר. נחמד להם יותר לבוא ל'שטיבל' או לשיבה ולהצהיר שאין לאבא שלהם את המכשיר הזה. וזה עצמו נותן לי דחיפה שלא להחזיק סמארטפון... צריך לדעת, כי אם נצליח ליצור חינוך של גאוות יחידה ביננו ואצל הילדים שלנו, זה יעזור לנו בעזרת ה' להמשיך ולהישמר גם אצלנו וגם אצל ילדינו.

● ובכל אופן, אתם נמצאים בקשר עם בכירים בעירייה ובמשלה. איך התגובות שלהם כשהם אומרים לך "נשלח לך בוואטסאפ" ואתה אומר להם "אין לי"?

אכן כששואלים אותי: "מה, אין לך וואטסאפ?" ואני עונה חד וחלק: לא. בדרך כלל זה מסתיים בכך, ורוב האנשים מכבדים את העקרון שלי, בפירוש. מכבדים ומבינים. אני יכול להגיד לך, שלפני כמה ימים דברתי עם פקידה בכירה מאד בשלטון, והיא אמרה לי בייאוש שהיא כבר לא רוצה לראות מה הילדים שלה עושים עם האייפון שלהם... יש לה אפשרות לבקרת הורים, אבל היא כבר מיואשת ופשוט מעדיפה לא לדעת, רחמנות. כך שהם מבינים ומכבדים בהחלט את ההתנזרות מהמכשיר.

אשרינו שמחה לצעוד עמכם, צעד אחד צעד במאבק ההרואי להצלת הטלפון הכשר. בתמצית של ממש.

חוקי חלפ"ב

שר התקשורת י. הנדל מחדד כוונות. דוהר לפגוע חלילה בטלפון הכשר. גם בחסימות וגם בקומה הכשרה. מרנן גדולי ישראל שליט"א נזעקים ובאים לביתו של השר ומתחננים על נפש האומה, ונתקלים בדברי חוצפה ועזות מצח.

ארגון אשרינו היחיד שקופץ לזירה ויוצא למערכה. גדולי הרבנים שליט"א נחלצים למערכה - "טופס ביטול מותנה" יוצא לאור עולם. בכינוס חירום להצלת הפלאפון הכשר, הפעילים המסורים מרימים מערכה. מצילים את העם. בעקבותיהם, לאחר עמל מפרך והרבה יזע, קרוב למאתיים רבנים הצטרפו לקריאת ארגון אשרינו. מאות פעילי אשרינו בארץ פעלו מסביב לשעון, 70 אלף חתמו, המסר נקלט בחברות הסלולר, וגם הציבור החרדי קלט כי לא עת לחשות.

שר התקשורת מקשיח עמדות לא מעוביין להקשיב, חברות הסלולר גם מעדיפות לשבת מן הצד. היהדות החרדית מרגישה חוסר אונים ויש שמתייאשים ומתחילים לספור את הימים...

גם פרויקט מיוחד של נידוד לחברת רמי לוי שהבטיחה להגן בנחרצות על הציבור החרדי יצא לדרך. מאות פעילים, עשרות מוקדי מכירה, כל אלו הרימו עוד שלב את המאבק הנחוש.

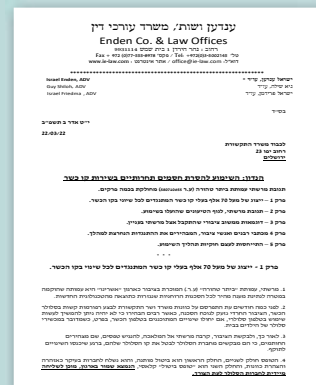
גם קו המאבק להצלת הטלפון הכשר הוקם, רבבות מאזינים, המסרים הועברו באומנות ובחרדת קודש והבעירו את השטח והביא לגיוס עוד ועוד פעילים ועסקנים להצלחת המערכה. מאות שעות של השקעה. הביאו להצלחה אדירה של הקו. ויעידו רבבות המאזינים. ומאות התגובות החמות.

א' אצו א'

שר התקשורת יוצא רשמית לשימוע להרס הקומה הכשרה. בארגון אשרינו שוב מפשילים שרוולים, רבבות מתוודעים דרכם לעובדת השימוע ומגיבים דרך הטפסים המיוחדים שהודפו והופצו במאות אלפי עותקים, למשרד התקשורת.

במקביל המחלקה המשפטית נכנסת לפעולה, מאתגרת את משרד התקשורת על כל צעד ושעל, גם במטרה ליצור לחץ מידי וגם להכין ולבנות תיק מתועד להמשך המאבק המשפטי בבג"צ. בבחינת רואים את הנולד.

במקביל הצוות המשפטי של אשרינו יושב מאות שעות לערוך תגובה מפורטת ויסודית לכל השימוע, בכדי לצלל כל דרך לתקוע את החלטה.

אצו חן הפסח.

השר מודיע. קיבלתי החלטה! בלי ניסן ההחלטה המפחידה מתפרסמת. הקומה הכשרה בסכנת חיסול מיידית.

ההד הציבורי שיצר ארגון אשרינו מתחיל להניע גם חברי כנסת, אשר נחלצים לקדם הצעת חוק לפחות בקריאה ראשונה בניסיון לעצור את המחטף של השר דרך מאבק משפטי.

במקביל המחלקה המשפטית מעלה שלב, שוכרת את מיטב עורכי הדין, כאשר יושבים יחד עמם מאות שעות בכדי לדון על כל סעיף, על כל תג, יחד מגבשים את העתירה, מלקטים את החומרים בעבודה סיזיפית, בד בבד פועלים מול אנשי 'ועדת הרבנים לענייני תקשורת', שגם עשו עבודת קודש בעניין, בכדי ליצור חזית משפטית אחידה ומקצועית מול החלטת השר.

בארגון 'אש"רינו' פועלים בכל החזיתות, גם במחלקת ההסברה בפעילות אינטנסיבית להביא לכל עם ישראל את דבר הגזירה, להעלות את הנושא לעיתונות החרדית, לתת ביטוי להתנגדות הציבורית ולהכין את היהדות החרדית לרגע האמת. מאחורי הקלעים, עשרות דיונים קדחתניים עם עסקנים. טכנאים. יועצים משפטיים, בכדי לבחון הצעות ורעיונות בכדי להיות מוכנים לתת מענה ביום פקודה, אם יצטרכו..

לאחר פעילות מקצועית, הוגשה העתירה, אשר נערכה לאחר מיצוי הליכים יסודי מאין כמוה שכלל מסמכים בלעדיים וקריטיים לתיק.

במקביל הבינו ב'אש"רינו' כי בלי תפילה שום דבר לא יזוז, ויצאו לפרויקט עולמי של מיזם תפילה, כאשר אלפי יהודים קיבלו על עצמם פרקי תהילים, יחד סיימו מאות ספרי תהילים.

במשרדי 'אש"רינו' גם עוקבים אחר תגובת הפרקליטות המגינה על משרד התקשורת ומיד מגבשים את קו הגנה לקראת הדיון, תוך שיתוף פעולה מעורר כבוד יחד עם עורכי הדין השונים הפועלים בתיק

הפעילות האינטנסיבית בעיקר מתחת לשטח הביאה להתעוררות בכלל הקהלים כאשר כולם מבינים כי זוהי שעת חירום ומרבים בזכויות, בתפילה ותחנונים.

איזה אפני רדיון

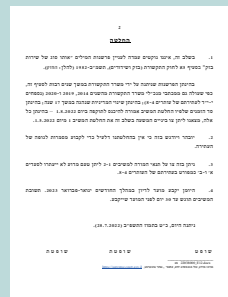
עצרת אדירה של תושבי ביתר בראשות רבני העיר למען הצלת הקומה הכשרה, העצרת אורגנה בהתרעה של 24 שעות לפני, עשרות פעילים כמעט ולא ישנו, כספים רבים הושקעו, התוצאה הייתה מעוורת השראה, מעמד תפילה מרגש אשר קשה לתארו, ההרגשה במקום הייתה כי הישועה מעבר לפינה.

ביום הדיון הגורלי, הצוות המשפטי של אשרינו מתייצב בבית המשפט, 70 אלף חתימות עובר כחוט השני בין כלל הדוברים, משמש כהכחה ניצחת כי החלטת השר פוגעות אנושות בציבור, עו"ד של חברת רמי לוי מגן בחירוף נפש על העמדה החרדית, גם שאר החברות שרעדו מהשר מבינים את המשמעות ולוקחים נטייה לטובת העותרים החרדיים. טענות השר והפרקליטות מתפרקות בזו אחר זו בסייעתא דשמיא ולאחר עבודה של צוות עורכי הדין במקצועיות ומסירות אין קץ

כבר באותו לילה נקראים ראשי ופעילי הארגון יחד עם פעילים חשובים למעמד הודאה מרגש בבית מדרשו של גאב"ד ביתר **הגאון הגדול רבי חיים אלעזר וויס שליט"א**.

במוצאי יום חמישי ליל ר"ח אב, באשרינו נרגשים לבשר לעם ישראל, כי הטלפון הכשר ניצל, עוד לפחות שבע חודשים של חיים...! טענות השר והפרקליטות מתפרקות בזו אחר זו בסייעתא דשמיא ולאחר עבודה של צוות עורכי הדין במקצועיות ומסירות אין קץ

כאות הוקרה על פעילותם של ראשי ארגון אשרינו שהיו שליחים נאמנים בהצלת עם ישראל, הם זכו להתקבל אצל מרנן ורבנן גדולי הדור מכלל החוגים והעדות לברכת הקודש.

עם מרן רבי **משה הלל הירש** שליט"א

עם מרן רבי **שמעון בעדני** שליט"א

עם מרן רבי **משה שטרבווץ** שליט"א

עם מרן רבי **דב לנדו** שליט"א

עם מרן רבי **ברוך יסבקר** שליט"א

עם הגרי"צ רבי **יעקב מאיר שכטר** שליט"א

עם מרן רבי **ראובן אלבו** שליט"א

עם מרן רבי **משה צדקה** שליט"א

הסכנה עדיין לא חלפה. בג"ץ הרפורמים גם נושף בעורף, הצוות המשפטי של אשרינו דרוך ומכין את המשך המלחמה המשפטית, יחד עם חיזוק תמידי לכל יהודי להישאר אך ורק עם טלפון כשר בכל מצב שהוא.

מאחורי כל מילה. כל שורה. ישנם אין ספור של פעולות. של לילות טרוטים. של מפחי נפש. של פעילויות חובקות עולם כפשוטו. של מאבקים והתמודדויות לא פשוטות. ואולי יום יגיע ונפרט יותר. אבל עשינו מאמץ במילים ספורות לשתף תהליך מדהים והיסטורי. שהיא כל כולו שלכם ובזכותכם.

שותפים ותומכים יקרים! ההצלה של כלל ישראל. בזכותכם! אשרינו זה הארגון שלכם. אשרינו קם ומתקיים בזכות השותפות שלכם. אשריכם!

זה...

לעומת

זה

...והם רצים...

אנו רצים

אשרינו שזכינו!

ארגון אשרינו ביתר: החוזה מלובלין 11 טל': 026524490 פקס: 077-4704299 לתרומות: 0799690403

המהפכה החיובית בידיים שלך!
הזכות שלך להיות שותף בהצלת עם ישראל מפגעי הטכנולוגיה

העברה בנקאית:
בנק: לאומי (10) סניף: 904
מס' חשבון: 10236395 ע"ש ביתר טהורה

נדדים פון:
079-9690403
שלוחה 1

רוחם
עליו

אשרינו

 ארגון

 בני ישראל

 לחיזוק והעצמה רוחנית מול פניו הטכנולוגיה

 בנשיאות מרן רבני העיר שליט"א